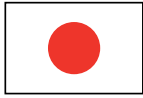

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

Japan
Funds-in-Trust

ການສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນການສ້າງຄູ ພາກສະເໜີ

ປຶ້ມຄູ່ມື ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ
1
ອົງການແຜ່ນດິນສົມບູນ

ການສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນການສ້າງຄູ ພາກສະເໜີ

ປຶ້ມຄູ່ມື ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ
1
ບໍ່ໃນຊຸມນາຍາຍ

ໂດຍ: ອານ ກັບລານ (Ian Kaplan) ແລະ
ອິງກຣິດ ລີວິສ (Ingrid Lewis)

Published in 2014 by the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization
7, place de Fontenoy, 75352 Paris 07 SP, France

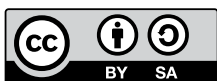
and

UNESCO Bangkok Office

© UNESCO 2014

ISBN 978-92-9223-481-2 (Print version)

ISBN 978-92-9223-482-9 (Electronic version)

This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC-BY-SA 3.0 IGO) license (<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/>). By using the content of this publication, the users accept to be bound by the terms of use of the UNESCO Open Access Repository (<http://www.unesco.org/open-access/terms-use-ccbysa-en>).

The designations employed and the presentation of material throughout this publication do not imply the expression of any opinion whatsoever on the part of UNESCO concerning the legal status of any country, territory, city or area or of its authorities, or concerning the delimitation of its frontiers or boundaries.

The ideas and opinions expressed in this publication are those of the authors; they are not necessarily those of UNESCO and do not commit the Organization.

Copy-editing: Sandy Barron

Design/Layout: Warren Field

TH/APL/14/042-300

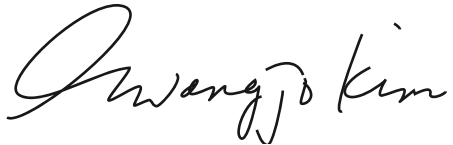
ບົດນຳ

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແມ່ນຂະບວນການແກ້ໄຂ ແລະ ຕອບຮັບກັບຄວາມຕ້ອງການ ຕ່າງໆທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ຂອງນັກຮຽນທຸກຄົນ ໂດຍການເພີ່ມການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສຶກສາຮ່າຮຽນ, ພ້ອມທັງສົ່ງເສີມປະສົບການຮຽນຮູ້ ແລະ ຜົນການຮຽນຂອງເຂົາເຈົ້ານຳອີກ, ທັງນີ້ກໍເພື່ອຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນ ບັນຫາການກົດກັນທາງການສຶກສາ. ແນວໃດກໍຕາມ ການປະຕິບັດວຽກງານການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແມ່ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງ ແລະ ການດັດແກ້ທາງດ້ານເນື້ອໃນຂອງການຮຽນ-ການສອນ, ວິທີການ, ຂະບວນການ, ໂຄງສ້າງ ແລະ ຍຸດທະສາດຕ່າງໆຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຕາມວິໄສທັດ ໃນການກ້າວໄປສູ່ການສຶກສາ ເພື່ອທຸກຄົນໃຫ້ສຳເລັດ. ໃນນີ້ຄູແມ່ນມີບົດບາດສຳຄັນອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ໃນຂະບວນການດັ່ງກ່າວນີ້.

ການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຄູນັ້ນມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ມີຄຸນຄ່າທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຊ່ວຍສ້າງ ແລະ ພັດທະນາແວດລ້ອມຂອງການຮຽນຮ່ວມໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ການທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການໃນຫຼາຍປະເທດ ໃນຫວ່າງບໍດົນມານີ້ ຢູ່ໃນ ຂົງເຂດອາຊີ-ປາຊີຟິກ ໂດຍການນຳພາຂອງຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳພາກພື້ນອາຊີ-ປາຊີຟິກ ຂອງ ອົງການອຸຍເນັດສະໂກ (ອຸຍເນັດສະໂກບາງກອກ) ໄດ້ພົບວ່າ ການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການໃນຫຼາຍ ປະເທດຍັງຕ້ອງມີເສັ້ນທາງອີກຍາວໄກທີ່ຈະຕ້ອງກ້າວໄປໃຫ້ເຖິງ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອສົ່ງເສີມໃຫ້ຄູທີ່ ຈົບໃຫມ່ນັ້ນ ສາມາດຮັບມື ແລະ ແກ້ໄຂກັບບັນດາຄວາມຫຼາກຫຼາຍທີ່ມີຂອງນັກຮຽນໄດ້ຢ່າງມີ ປະສິດທິພາບ.

ຍ້ອນເຫດຜົນດັ່ງກ່າວນີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຄິດຄົ້ນສ້າງຊຸດສື່ພິມຂອງອົງການອຸຍເນັດສະໂກ ຊຸດນີ້ຂຶ້ນມາ ໂດຍມີຊື່ວ່າ ການສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນການສ້າງຄູ: ປຶ້ມຄູມີການສົ່ງເສີມ. ຊຸດດັ່ງກ່າວນີ້ ປະກອບດ້ວຍປຶ້ມ 5 ເຫຼັ້ມຄື: ພາກສະເຫນີ, ນະໂຍບາຍ, ຫຼັກສູດ, ວັດຖຸອຸປະກອນ ແລະ ວິທີສິດສອນ. ເຊິ່ງມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອຊ່ວຍທຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການເຂົ້າຮ່ວມໃນການສົ່ງເສີມ ວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້ ເພື່ອນຳໄປສູ່ການປ່ຽນແປງ ແລະ ການປັບປຸງການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການໃຫ້ ເປັນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ປຶ້ມຄູມີເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ກຳນົດເນື້ອໃນຕາຍຕົວ, ພຽງແຕ່ໄດ້ອະທິບາຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບແນວທາງຄວາມຄິດເພື່ອສົ່ງເສີມການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະດ້ານເທົ່ານັ້ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງເປັນຢ່າງຍິ່ງວ່າ ສື່ພິມຊຸດນີ້ຈະສາມາດຊ່ວຍປັບປຸງ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ແກ່ການສ້າງຄູ ໃນຂົງເຂດອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກໃນການພັດທະນາລະບົບການສຶກສາທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ມີຄຸນນະພາບໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

ກວາງ-ໂຈ ຄິມ (Gwang-Jo Kim)
ຜູ້ອຳນວຍການ
ອົງການອຸຍເນັດສະໂກ ບາງກອກ

ບົດສະແດງຄວາມຂອບໃຈ

ຊຸດສື່ພິມນີ້ ມີຊື່ວ່າ ການສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນການສ້າງຄູ: ບົ່ມຄູ່ມືການສົ່ງເສີມ ແມ່ນໝາກຜົນຂອງການຮ່ວມມືກັນຢ່າງສະໜິດແໜ້ນ. ສະນັ້ນ ອົງການອຸຍເນັດສະໂກ ບາງກອກ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງບັນດາທ່ານທັງໝົດທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານນີ້.

ໃນນີ້ ຂໍສະແດງຄວາມຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍເປັນພິເສດມາຍັງ ທ່ານ ອຽນ ກັບລານ (Ian Kaplan) ແລະ ທ່ານ ອິງກຣິດ ລີວິສ (Ingrid Lewis) ຈາກ Enabling Education Network CIC ຫຼື EENET CIC ເຊິ່ງພວກທ່ານເປັນຜູ້ປະພັນຊຸດບົ່ມຄູ່ມືທັງ 5 ເຫຼັ້ມນີ້. ບໍ່ວ່າໃນດ້ານໃດ, ທ່ານ ອຽນ ແລະ ທ່ານ ອິງກຣິດ ກໍໄດ້ແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການຂອງເພິ່ນໃນດ້ານຫຼັກການ ແລະ ວິທີປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມດ້ວຍຈິດໃຈ ອັນກ້ວາງຂວາງ, ແລະ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພວກເຮົາເອງຈຶ່ງສາມາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກບັນດາ ຂະບວນການຕ່າງໆຂອງການພັດທະນາບົ່ມຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ເປັນຢ່າງດີ.

ນອກຈາກນີ້ແລ້ວພວກເຮົາ ກໍຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງບັນດາທີມງານຄົ້ນຄວ້າປະຈຳປະເທດບາງກະລາເທດ, ກຳປູເຈຍ, ຈີນ, ສ.ປ.ປ ລາວ, ມົງໂກເລຍ, ເນປານ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການທົບທວນຄືນລະອຽດ ແລະ ການວິເຄາະສະພາບການຂອງລະບົບການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການໃນປີ 2008-2009 ແລະ ໃນການທົບທວນຕິດຕາມຄືນ ໃນປີ 2010-2011, ພອມທັງໄດ້ກະກຽມບົດລາຍງານຂັ້ນປະເທດ ເຊິ່ງໄດ້ກາຍມາເປັນພື້ນຖານຂອງບົ່ມຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້. ພວກເຮົາຍັງຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນມາຍັງບັນດາທ່ານ ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນກອງປະຊຸມຜູ້ຊ່ວຍຊານຂັ້ນພາກພື້ນທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນໂດຍອົງການອຸຍເນັດສະໂກ ໃນທົ່ວຂັ້ນ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໂດຍຜ່ານການສ້າງຄູທີ່ມີຄຸນນະພາບໃນເຂດອາຊີ-ປາຊີຟິກ ເຊິ່ງໄດ້ຈັດຂຶ້ນໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2012 ທີ່ບາງກອກ, ປະເທດໄທ. ບັນດາທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ສະໜອງບັດໂຈນຳເຂົ້າທີ່ມີຄຸນຄ່າ ທີ່ສາມາດຊ່ວຍໃນການອອກແບບບົ່ມຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເປັນຢ່າງດີ.

ບໍ່ພຽງແຕ່ເທົ່ານັ້ນ ຍັງມີບາງບັນດາຊ່ວຍຊານໃນຂົງເຂດຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມທີ່ໄດ້ສະລະເວລາອັນມີຄຸນຄ່າເພື່ອປະກອບຄຳຄິດເຫັນໃສ່ຮ່າງບົ່ມຄູ່ມືນີ້ນຳ ເຊິ່ງຄຳຄິດເຫັນ ແລະ ຄຳແນະນຳທຸກຂໍ້ແມ່ນໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຢ່າງລະອຽດ ແລະ ໄດ້ປະກອບສ່ວນສ້າງຄວາມສົມບູນໃຫ້ບົ່ມຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ເປັນຢ່າງດີເຊັ່ນດຽວກັນ. ສະນັ້ນ ອົງການອຸຍເນັດສະໂກ ບາງກອກ ຈຶ່ງຂໍຖືໂອກາດນີ້ສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງການເສຍສະຫຼະທັງ ເວລາ, ຄວາມຂໍ້ານານ ແລະ ຄວາມຫ້າວຫັນຂອງບັນດາທ່ານທັງຫຼາຍ ມາພອມນີ້ດ້ວຍ. ບັນດາຊ່ວຍຊານເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ປະກອບໄປດ້ວຍ ທ່ານ ເຊວດອນ ເຊຟເຟີ (Sheldon Shaefter); ທ່ານ ອາມັນດາ ວັດກິນສ໌ (Amanda Watkins) ແລະ ທ່ານ ເວຣິຕີ ດອນເນວລີ (Verity Donnelly) ທີ່ສັງກັດຢູ່ໃນ ອົງການຢູໂຣບ ເພື່ອການພັດທະນາການສຶກສາພິເສດ (European Agency for Development in Special Needs Education); ທ່ານ ແຄັດເທີຣິນ ຢູງ (Catherine Young) ທ່ານ ເກີກ ເພີເຊິນ (Kirk Person) ຈາກ ສະຖາບັນພາສາ ຊໍາເນີ (SIL); ທ່ານ ສະເຕຟານີ ຮອດຈ໌ (Stephanie Hodge) ຈາກກອງທຶນເດັກປະຈຳອົງການສະຫະປະຊາຊາດ (ຢູນິເຊັບ) ໃນນິວຢອກ; ທ່ານ ຣິຊາດ ຣີເຊີ (Richard Rieser) ຈາກ World of Inclusion ແລະ ທ່ານ ເພັນນີ ນາໂຣດ (Pennee Narot) ຈາກມະຫາວິທະຍາໄລ ຂອນແກນ.

ພ້ອມນັ້ນ ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ ຍັງໄດ້ຮັບໝາກຜົນມາຈາກບັນດາຄຳຄິດເຫັນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ ເພື່ອນຮ່ວມງານຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍພາຍໃນອົງການອຸຍເນັດສະໂກທີ່ປະຈຳຢູ່ ຫ້ອງການສຶກສາສາກົນ (IBE), ຂະແໜງ ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ໃນສຳນັກງານໃຫຍ່ຂອງ ອົງການອຸຍເນັດສະໂກ, ພ້ອມທັງ ບັນດາເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງພວກເຮົາເອງ ທີ່ປະຈຳຢູ່ ຫ້ອງການອຸຍເນັດສະໂກ ປະຈຳ ປັກກິ່ງ, ດາກ້າ, ຮາໂນຍ, ກັດມັນດູ ແລະ ພະນົມເປັນ ກໍໄດ້ປະກອບສ່ວນອັນສຳຄັນ ໃນຕະຫຼອດໄລຍະເວລາດຳເນີນ ການສ້າງປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ນຳ. ໂຄງການນີ້ຈະບໍ່ສາມາດເກີດອອກອກຜົນໄດ້ ຖ້າບໍ່ສະຈາກການສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຈາກບັນດາເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງພວກເຮົາທັງໃນປະຈຸບັນ ກໍຄືໃນທີ່ຜ່ານມາ ຂອງຫ້ອງການອຸຍເນັດສະໂກ ບາງກອກ. ໃນໂອກາດນີ້ ພວກເຮົາ ກໍຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງ ບັນດາທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນອີກນຳ.

ທ້າຍສຸດນີ້, ຂໍສະແດງຄວາມຄວາມຂອບໃຈ ເປັນພິເສດມາຍັງ ກະຊວງສຶກສາທິການ, ວັດທະນະທຳ, ກິລາ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ເທັກໂນໂລຢີ (MEXT) ຂອງປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ທີ່ໄດ້ປະກອບ ສ່ວນດ້ານທຶນຮອນເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍເຂົ້າໃນທຸກໆບາດກ້າວຂອງໂຄງການທັນທີດທາງການສ້າງ ຄູ່ທີ່ມີຄຸນນະພາບໄປສູ່ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ແລະ ການສຶກສາເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ. ພວກເຮົາຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈອັນສຸດຊຶ້ງ ຕໍ່ກັບການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງທ່ານ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ ພວກທ່ານໄດ້ນຳມາເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຂອງຄູໃນເຂດອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ.

ສາລະບານ

ປຶ້ມຄູ່ມືນີ້ ແມ່ນສ້າງຂຶ້ນສຳລັບໃຜ?.....	1
ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ ຄວນຖືກນຳໃຊ້ຄືແນວໃດ?	2
ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບຫຍັງແດ່?	2
ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແມ່ນຫຍັງ?	4
ຜົນປະໂຫຍດຂອງການເຮັດໃຫ້ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ເປັນໃຈກາງຂອງການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການ..	7
ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ ແມ່ນຫຍັງ?.....	8
ຫຼັກການສຳຄັນຂອງການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ	9
ຄຸນລັກສະນະຂອງການໂຄສະນາສິ່ງເສີມທີ່ມີປະສິດທິພາບ	10
ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມທາງກົງ, ທາງອ້ອມ ແລະ ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ.....	11
ແມ່ນໃຜ ຢູ່ໃນຈຸດຍືນທີ່ດີສຸດ ເພື່ອດຳເນີນການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ ໃນສະພາບການສະເພາະໃດໜຶ່ງ?.....	13
ແມ່ນໃຜເປັນເປົ້າໝາຍຂອງການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ?	14
ພວກເຮົາຄວນດຳເນີນການໂຄສະນາສິ່ງເສີມຄືແນວໃດ?	15
ພວກເຮົາສາມາດສິ່ງຂໍ້ຄວາມເພື່ອການໂຄສະນາສິ່ງເສີມໄດ້ຄືແນວໃດ?	17
ຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າວຽກງານໂຄສະນາສິ່ງເສີມນັ້ນມີຜົນກະທົບດ້ານບວກ	20

ພາກສະເໜີ

ປຶ້ມຄູ່ມື “ການສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນການສ້າງຄູ” ປະກອບມີ ຈຳນວນທັງໝົດ 5 ເຫຼັ້ມ ເຊິ່ງປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ຈະໄດ້ຍົກເອົາບັນຫາທາທາຍ ແລະ ອຸປະສັກຕ່າງໆຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໃນຂົງເຂດຕ່າງໆຂອງການສ້າງຄູ ແລະ ຈະສະໜອງຍຸດທະສາດ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອດຳເນີນການສົ່ງເສີມທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ກ່າວໄປສູ່ວິທີການປະຕິບັດການຮຽນຮ່ວມໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

ປຶ້ມຄູ່ມືຊຸດດັ່ງກ່າວນີ້ ເຊິ່ງເລີ່ມຈາກປຶ້ມຄູ່ມືພາກສະເໜີເຫຼັ້ມນີ້ເປັນເຫຼັ້ມທຳອິດເຊິ່ງຈະໃຫ້ຮູ້ເຖິງພາບລວມຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນການສ້າງຄູ ແລະ ຄວາມໝາຍຂອງການສົ່ງເສີມໃນສະພາບແວດລ້ອມດັ່ງກ່າວນີ້. ພ້ອມນັ້ນ ຍັງຈະໄດ້ນຳສະເໜີຫົວຂໍ້ຕ່າງໆທີ່ກວມຢູ່ໃນປຶ້ມຄູ່ມືອີກ 4 ເຫຼັ້ມຂອງຊຸດປຶ້ມຄູ່ມື. ໃນປຶ້ມຄູ່ມືອີກ 4 ເຫຼັ້ມນັ້ນ ແມ່ນຈະໄດ້ອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບ ‘ນະໂຍບາຍ’, ‘ຫຼັກສູດ’, ‘ວັດຖຸອຸປະກອນ’ ແລະ ‘ວິທີສິດສອນ’ ນຳອີກ.

ປຶ້ມຄູ່ມືນີ້ ແມ່ນສ້າງຂຶ້ນສຳລັບໃຜ?

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນສ້າງຂຶ້ນເພື່ອໝົດທຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ມີການປັບປຸງດ້ານການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການ ເພື່ອກ່າວໄປສູ່ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

ບັນດາຜູ້ສະໜັບສະໜູນປະເດັດດັ່ງກ່າວນີ້ ອາດປະກອບດ້ວຍ:

- ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍ – ຜູ້ທີ່ອາດຈະສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການຊີ້ນຳຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າພາຍໃນລັດຖະບານເພື່ອເປັນການປະຕິຮູບການສ້າງຄູແລະ/ຫຼືການສົ່ງເສີມບັນດາສະຖາບັນສ້າງຄູ ເພື່ອກ່າວເຂົ້າສູ່ ແນວທາງຄວາມຄິດໃໝ່ໆ ເພື່ອປະຕິຮູບວິທີການປະຕິບັດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍໃໝ່ໆ.
- ຫົວໜ້າສະຖາບັນສ້າງຄູ – ຜູ້ທີ່ອາດຕ້ອງການໂນ້ມນ້າວລັດຖະບານໃຫ້ໄປສູ່ການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບການສ້າງຄູ ແລະ/ຫຼື ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການປະຕິຮູບວິທີການປະຕິບັດກ່ຽວກັບການສ້າງຄູໃນບັນດາສະຖາບັນຕ່າງໆ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ທີ່ອາດຕ້ອງການປຸກລະດົມພາຍໃນເພື່ອຊຸກຍູ້ບັນດາຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູໃຫ້ສະໜັບສະໜູນການປ່ຽນແປງລະບົບການສ້າງຄູ.
- ຄູ່ຜູ້ທີ່ອາດສາມາດພັກດັນໃຫ້ບັນດາຜູ້ອຳນວຍການ (ຫຼືບັນດາເພື່ອນຮ່ວມງານ) ຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໃນສະຖາບັນສ້າງຄູໃຫ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈຳເປັນໃນການປ່ຽນແປງ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ທີ່ອາດຕ້ອງການເຂົ້າຮ່ວມຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງໃນຂັ້ນນະໂຍບາຍລັດຖະບານ.
- ພະນັກງານຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ແລະ ພະນັກງານຂອງອົງການຕ່າງໆ – ຜູ້ທີ່ອາດຕ້ອງການໂນ້ມນ້າວລັດຖະບານໃຫ້ມີການປະຕິຮູບການສ້າງຄູ ແລະ/ຫຼື ສະໜັບສະໜູນພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ເພື່ອຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປ່ຽນແປງໃໝ່ນັ້ນ.
- ຄູ ແລະ ນັກຮຽນຄູ – ຜູ້ທີ່ອາດຕ້ອງການຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການປັບປຸງການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການເຊິ່ງພວກເຂົາເຈົ້າ ແລະ ໝູ່ນັກຮຽນໃນອະນາຄົດຈະໄດ້ຮັບ ເພື່ອວ່າໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າກຽມພ້ອມເຂົ້າສູ່ຄວາມເປັນຈິງຂອງຄວາມຕ້ອງການທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃນທ້ອງຮຽນໃຫ້ໄດ້ດີກວ່າເກົ່າ.

- ນັກຮຽນ ແລະ ຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ—ຜູ້ທີ່ອາດຕ້ອງການເນັ້ນໜັກໃສ່ການສ້າງຄູໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຮຽກຮອງໃຫ້ມີການປັບປຸງໄປໃນທິດທາງທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການສຶກສາມາ.

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ ຄວນຖືກນຳໃຊ້ຄືແນວໃດ?

ຊຸດສື່ພິມນີ້ ມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອໃຫ້ເປັນປຶ້ມຄູ່ມື ທີ່ອະທິບາຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດ ເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນປຶ້ມຄູ່ມື ທີ່ກຳນົດຕາຍຕົວ. ບັນດາຜູ້ດຳເນີນວຽກງານສົ່ງເສີມຕ່າງໆ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ ປັບປຸງນັ້ນຂໍ້ຄວາມ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ສື່ຕ່າງໆ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການປະເມີນຜົນຕາມສະພາບການ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຂອງຕົນເອງ.

ປຶ້ມຄູ່ມືແຕ່ລະຫຼັ້ມ ແມ່ນໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າ ຢູ່ບ່ອນໃດທີ່ຜູ້ອ່ານສາມາດພິຈາລະນາເຖິງສະພາບ ແວດລ້ອມສະເພາະຂອງຕົນ ແລະ ຢູ່ບ່ອນໃດທີ່ການປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອາດມີ ຄຸນປະໂຫຍດໃນເວລາດຳເນີນການຕັດສິນໃຈທີ່ສຳຄັນຢູ່ໃນຂະບວນການສົ່ງເສີມ.

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບຫຍັງແດ່?

ຊຸດປຶ້ມຄູ່ມື ມີ 5 ຫຼັ້ມ ເຊິ່ງແຕ່ລະຫຼັ້ມ ແມ່ນຈະພິຈາລະນາກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ຕ່າງໆທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຄື:

- ປຶ້ມຄູ່ມື ຫຼັ້ມທີ 1: ພາກສະເໜີ – ປຶ້ມຄູ່ມືພາກສະເໜີນີ້ ເລີ່ມຕົ້ນຈາກພາກສະເໜີຫຍໍ້ກ່ຽວກັບການ ສຶກສາຮຽນຮ່ວມ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ບັນດາຜູ້ອ່ານຄວນເບິ່ງປຶ້ມຄູ່ມືພາກສະເໜີນີ້ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ. ຄຳວ່າໝາຍວ່າ ບັນດາຜູ້ໃຫ້ການສົ່ງເສີມຈະມີຄວາມຮູ້ຢູ່ແລ້ວກ່ຽວກັບ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ຫຼື ຈະອ້າງອີງເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ລະອຽດເພີ່ມຕື່ມເພື່ອຮຽນຮູ້ ກ່ຽວກັບແນວ ຄວາມຄິດດັ່ງກ່າວນີ້.

ນອກນັ້ນ ປຶ້ມຄູ່ມືດັ່ງກ່າວນີ້ຍັງຈະອະທິບາຍກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດຂອງການສັງລວມເອົາຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມເຂົ້າໃນການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການ. ທ້າຍສຸດແລ້ວ, ປຶ້ມຄູ່ມືດັ່ງກ່າວຈະໃຫ້ຄຳແນະນຳພາກປະຕິບັດເບື້ອງຕົ້ນ ເພື່ອສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

ສ່ວນປຶ້ມຄູ່ມື ອີກ 4 ຫຼັ້ມນັ້ນ ຈະສຶກສາກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງ ໃນ 4 ຂົງເຂດຫຼັກ ຂອງການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການ.

- ປຶ້ມຄູ່ມື ຫຼັ້ມທີ 2: ນະໂຍບາຍ – ການຍົກລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບບັນດານະໂຍບາຍຕ່າງໆ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ສຳລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ການປ່ຽນແປງ/ດັດແກນະໂຍບາຍໃນຂັ້ນຕ່າງໆໃນ ລະບົບການສຶກສາ (ເຊັ່ນວ່າ ໃນຂັ້ນກະຊວງ, ຂັ້ນສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ຂັ້ນໂຮງຮຽນ).

ນະໂຍບາຍ ໂດຍຫຼັກແລ້ວແມ່ນໝາຍເຖິງ ບັນດາລະບຽບການຊີ້ນຳ, ກົດໝາຍ ແລະ ຫຼັກການຕ່າງໆ ຂອງການສຶກສາໃນຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ພາຍໃນບັນດາສະຖາບັນສ້າງຄູ ເຊິ່ງນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ ຈະຊີ້ນຳວິທີການປະຕິບັດໃຫ້ບຸກຄົນ, ກຸ່ມຄົນ ແລະ ສະຖາບັນຕ່າງໆກ່ຽວກັບປະເດັນຕ່າງໆຂອງ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

- ປຶ້ມຄູ່ມື ຫຼັ້ມທີ 3: ຫຼັກສູດ – ການປ່ຽນແປງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຈັດລຳດັບລວມ ຂອງການສ້າງຄູ. ຫຼັກສູດ ໝາຍເຖິງລາຍວິຊາໂດຍລວມທັງໝົດຢູ່ໃນບັນດາສະຖາບັນສ້າງຄູ ກ່ອນປະຈຳການ. ຫຼັກສູດໃດໜຶ່ງ ແມ່ນວິທີການຂອງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຈັດລຳດັບປະສົບການຂອງ

ການຮຽນໂດຍມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອບັນລຸຜົນການຮຽນສະເພາະໃດໜຶ່ງ ເຊິ່ງຈະແນະນຳກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະຮຽນ, ພອມທັງເຫດຜົນ ແລະ ວິທີການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ຂະບວນການຮຽນນີ້. ຫຼັກສູດນີ້ ຈະສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການເຊື່ອມຕໍ່ກັນລະຫວ່າງສັງຄົມ, ການເມືອງ ແລະ ໂຮງຮຽນ/ຄູ ເພື່ອວ່າການສ້າງຫຼັກສູດການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຈະໄດ້ພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຈຳເປັນໃນການສ້າງສັງຄົມທີ່ເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ບໍ່ມີການຈຳແນກ¹ ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ເຖິງໂຄງສ້າງລວມຂອງການຮຽນ-ການສອນຢູ່ພາຍໃນການສ້າງຄູ.

- ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມທີ 4: ວັດຖຸອຸປະກອນ – ການປ່ຽນແປງວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້ ເພື່ອສະທ້ອນສະໜູນການຮຽນ-ການສອນພາຍໃນການສ້າງຄູ.

ວັດຖຸອຸປະກອນ ໝາຍເຖິງບັນດາແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຕ່າງໆ (ເຊັ່ນວ່າ ປຶ້ມອ່ານ) ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຢູ່ໃນສະຖາບັນສ້າງຄູກອນປະຈຳການ. ການສ້າງຄູມີການນຳໃຊ້ວັດຖຸອຸປະກອນຫຼາຍຢ່າງ ເຊິ່ງຮວມທັງວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ບັນດາຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູໄດ້ນຳໃຊ້ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການສິດສອນ ແລະ ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ບັນດານັກຮຽນຄູໄດ້ນຳໃຊ້ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການຮຽນ.

- ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມທີ 5: ວິທີການສິດສອນ – ການປ່ຽນແປງວິທີການສິດສອນຢູ່ພາຍໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ.

ວິທີການສິດສອນ ໝາຍເຖິງ ຫຼັກການ ແລະ ການປະຕິບັດກ່ຽວກັບການຮຽນ-ການສອນ ເຊິ່ງຈະພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບວ່າຈະເຮັດແນວໃດ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສາມາດຈັດຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນການຮຽນ-ການສອນໄດ້ດີ. ຈາກນັ້ນ, ວິທີການສິດສອນຄວນມີຂອບວຽກລວມ ຫຼື ວິທີການສິດສອນເຊິ່ງປະກອບ ດ້ວຍບັນດາວິທີການສິດສອນສະເພາະ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ວິທີການສິດສອນການຮຽນຮ່ວມ ໂດຍລວມແລ້ວ ແມ່ນຈະກວມເອົາຫຼາຍວິທີການສະເພາະດ້ານຂອງການສິດສອນເປັນລາຍບຸກຄົນ ແລະ ການສິດສອນທີ່ຖືເອົານັກຮຽນເປັນໃຈກາງ.

ໂຄງສ້າງຂອງບັນດາປຶ້ມຄູ່ມື ທັງ 4 ເຫຼັ້ມນີ້ ແມ່ນແນໃສ່:

- ໄຈ້ແຍກປະເດັນບັນຫາສິ່ງທ້າທາຍຕົ້ນຕໍ;
- ວິເຄາະສະພາບການທີ່ໄປໃນຂົງເຂດພາກພື້ນນີ້ ແລະ ນຳສະເໜີຄຳຖາມຕ່າງໆທີ່ບັນດາຜູ້ສິ່ງເສີມສາມາດຖາມ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການສຶກສາສະພາບແວດລ້ອມສະເພາະຂອງຕົນ;
- ແນະນຳຈຸດປະສົງຂອງການສິ່ງເສີມທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ແນະນຳ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ບັນດາຜູ້ສິ່ງເສີມອາດຕ້ອງ ການສິ່ງຕໍ່, ພອມທັງບັນດາຕົວບົ່ງຊີ້ ເພື່ອຕັດສິນວ່າການສິ່ງເສີມປະເດັນນັ້ນ ໄດ້ມີຜົນກະທົບໃດໜຶ່ງ ຫຼືບໍ່.

ຕາຕະລາງໃນຕອນທ້າຍຂອງປຶ້ມຄູ່ມືແຕ່ລະເຫຼັ້ມຈະສະໜູນຫຍໍ້ເອົາຂໍ້ຄວາມຂ່າວສານ ເພື່ອສິ່ງເສີມ ແລະ ແນະນຳເປົ້າໝາຍສຳຄັນສຳລັບແຕ່ລະຂໍ້ຄວາມ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍມີບ່ອນເປົ້າຫວ່າງ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອ່ານສາມາດຂຽນຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ອາດສາມາດສິ່ງຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມ ເປົ້າໝາຍໄດ້ (ໂດຍອີງຕາມຄຳແນະນຳທີ່ໄດ້ອະທິບາຍຫຍໍ້ໄວ້ໃນປຶ້ມຄູ່ມືພາກແນະນຳເຫຼັ້ມນີ້).

ໃນບາງຈຸດທີ່ເໝາະສົມ ແມ່ນໄດ້ມີການມີການຍົກຕົວຢ່າງຂອງກໍລະນີສຶກສາ ແລະ ສະເໜີໃຫ້ທ່ານຜູ້ອ່ານນຳໃຊ້ການສຶກສາຊອກຮູ້ໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງຕົນ ເພື່ອກຳນົດກໍລະນີສຶກສາໃນທ້ອງຖິ່ນທີ່ພວກຕົນສາມາດນຳໃຊ້ ເພື່ອສະທ້ອນສະໜູນຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບການສິ່ງເສີມຂອງຕົນເອງໃຫ້ໄດ້ດີ.

¹ໂດຍ: Braslavsky, C. ປີ 1999. ກ່າວໃນ "ການສົນທະນາສາກົນກ່ຽວກັບຫຼັກສູດຮຽນຮ່ວມ ແລະ ຄູ ໃນກອງປະຊຸມສາກົນກ່ຽວກັບການສຶກສາ ຄັ້ງທີ 48. ເອກະສານອາງອີງ: 2011.5". 2008. ຈີນີວາ, UNESCO-IBE

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແມ່ນຫຍັງ?

“ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແມ່ນຂະບວນການຕໍ່ເນື່ອງທີ່ມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອໃຫ້ການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບສຳລັບພື້ນທີ່ທຸກຄົນ ໂດຍເຄົາລົບຕໍ່ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ຄວາມເປັນພິການ, ລັກສະນະພິເສດ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງໃນການຮຽນຮູ້ຂອງນັກຮຽນ ແລະ ຊຸມຊົນ, ພ້ອມທັງກຳຈັດທຸກຮູບແບບຂອງການຈຳແນກ”.

ບົດສະຫຼຸບ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳຈາກກອງປະຊຸມສາກົນກ່ຽວກັບການສຶກສາ ຄັ້ງທີ 48 ທີ່ ຈີນິວາ, ເດືອນພະຈິກ ປີ 2008.

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແມ່ນຂະບວນການລະອຽດຂອງການປ່ຽນແປງໃນທຸກລະບົບຂອງການສຶກສາ ເຊິ່ງມີການແກ້ໄຂ ແລະ ຕອບຮັບກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງບັນດານັກຮຽນທັງໝົດໂດຍບໍ່ຈຳແນກສະພາບການທາງສັງຄົມ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ, ພາສາ, ຮ່າງກາຍ ຫຼື ສະພາບການອື່ນໆຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.

ສຳລັບ ສ.ປ.ປ ລາວ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໄວ້ວ່າ:

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໝາຍເຖິງຂະບວນການສະໜອງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີການປັບປຸງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃຫ້ແທດເໝາະກັບຈຸດພິເສດ, ຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງຜູ້ຮຽນທຸກຄົນ ແນໃສ່ແກ້ໄຂບັນດາອຸປະສັກທີ່ກົດກັນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ ໂດຍສ້າງສະພາບແວດລ້ອມການຮຽນຮູ້ທີ່ເປັນມິດ, ປອດໄພ, ປາສະຈາກການຈຳແນກ ແລະ ປົກປ້ອງຜູ້ຮຽນພ້ອມທັງຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ຮຽນ, ຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນ ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຮຽນຮູ້ດັ່ງກ່າວຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ – ເປັນຂະບວນການໃດໜຶ່ງ

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແມ່ນຂະບວນການຂັບເຄື່ອນຂອງການປ່ຽນແປງ ແລະ ການປັບປຸງເຊິ່ງໃນນັ້ນ ລະບົບການສຶກສາ, ໂຮງຮຽນ, ຜູ້ບໍລິຫານໂຮງຮຽນ ແລະ ຄູ ຈະພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຈຳເປັນດ້ານການສຶກສາຂອງນັກຮຽນທຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ມີການຈຳແນກ. ມັນເປັນຂະບວນການຕໍ່ເນື່ອງ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໂຕແບບທີ່ຕາຍຕົວໃດໜຶ່ງ ຫຼື ເປົ້າໝາຍຕາຍຕົວໃດໜຶ່ງ ທີ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງແນະນຳຕ່າງໆໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ລວງໜ້າ.

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ຕັດຜ່ານທຸກດ້ານຂອງການສຶກສາ

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແມ່ນເປັນການຫັນທິດທາງຂອງນະໂຍບາຍດ້ານການສຶກສາ, ວິທີການປະຕິບັດ ແລະ ວັດທະນະທຳ ເພື່ອພິຈາລະນາເຖິງບັນຫາທ້າທາຍຕ່າງໆຂອງການສຶກສາສຳລັບທຸກຄົນ ແລະ ຮັບເອົາຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງນັກຮຽນທັງໝົດ. ນອກນັ້ນ ຍັງພະຍາຍາມສົ່ງເສີມສິດທິຂອງເດັກທຸກຄົນ ທັງຄົນໜຸ່ມສາວ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ຕໍ່ກັບການສຶກສາອີກນຳ. ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຍັງກ່ຽວຂ້ອງກັບຮູບແບບ, ຊັ້ນ ແລະ ຂົງເຂດຂອງການສຶກສາ, ນັບຈາກຊັ້ນກຽມປະຖົມຈົນເຖິງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ການຮຽນຕະຫຼອດຊີວິດ/ການຮຽນຂອງຜູ້ໃຫຍ່, ຈາກການສຶກສາສາມັນຈົນເຖິງການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ເຊິ່ງຮວມທັງກິດຈະກຳການສຶກສາ, ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ຫຼັກສູດພິເສດຕ່າງໆ.

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໄດ້ແກ້ໄຂອຸປະສັກ ແລະ ກໍ່ຮ່າງສ້າງຕົວຂຶ້ນບົນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງທີ່ດີ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ

ພາຍໃນລະບົບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມແມ່ນມີຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນການຊອກຫາ ແລະ ແກ້ໄຂອຸປະສັກທີ່ອາດຂັດຂວາງນັກຮຽນໃນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ, ການເຂົ້າຮ່ວມ ໃນຂະບວນ ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການເພີ່ມຄວາມອາດສາມາດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ (ທາງດ້ານການສຶກສາ ແລະ ທາງດ້ານສັງຄົມ). ອຸປະສັກເຫຼົ່ານີ້ອາດກ່ຽວຂ້ອງກັບພຶດຕິກຳ, ການປະຕິບັດ, ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ, ນະໂຍບາຍ, ໂຄງສ້າງສະຖາບັນ, ຂະບວນການບໍລິຫານ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ/ຫຼື ສະພາບແວດ ລ້ອມ. ການສ້າງແວດລ້ອມຂອງການຮຽນຮ່ວມ ໄດ້ຮຽກຮ້ອງເຖິງວັດທະນະທຳຂອງການພິຈາລະນາ ແລະ ການທົດສອບ ເຊິ່ງຕ້ອງເນັ້ນໜັກໃສ່ບໍ່ພຽງແຕ່ການແກ້ໄຂບັນຫາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຕ້ອງເນັ້ນໜັກ ໃສ່ການຊອກຫາສິ່ງທີ່ປະຕິບັດໄດ້ດີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ເສີມສ້າງສິ່ງນັ້ນໄປພ້ອມ ຍ້ອນວ່າໂຮງຮຽນ ຫຼື ສະຖານການສຶກສາ ແຕ່ລະແຫ່ງສາມາດກາຍມາເປັນສະຖານທີ່ ທີ່ມີການຮຽນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ແລະ ຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຈຳເປັນຂອງນັກຮຽນຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກຂໍ້ຜູກມັດທາງສາກົນ

ແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແມ່ນໄດ້ຮັບການຄັ້ງໝູນຈາກບັນດາຫຼັກການ ສຳຄັນຂອງການບໍ່ຈຳແນກ ແລະ ຂອງໂອກາດທີ່ເທົ່າທຽມກັນ. ສາກົນໄດ້ມີຂໍ້ຜູກມັດຫຼາຍຢ່າງທີ່ ຕອບສະໜອງບັນດາຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ ເຊິ່ງສາມາດນຳໃຊ້ເພື່ອສິ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ເຊັ່ນວ່າ ເປົ້າ ໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາ (MDG) ແລະ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ (EFA). ບັນດາ ຂໍ້ຜູກມັດເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນບໍ່ສາມາດແຍກອອກຕ່າງຫາກ ຫຼື ແຕກຕ່າງໄປຈາກການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໄດ້. ມັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນແຈ້ງເຖິງການສະໜັບສະໜູນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ເຊິ່ງອາດຈະບໍ່ສາມາດບັນລຸ ໄດ້ຈົນກວ່າວ່າລະບົບການສຶກສາຈະໄດ້ສູ້ຊົນກວມເອົານັກຮຽນໝົດທຸກຄົນ.

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ປະກອບດ້ວຍການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການສຶກສາ, ຄຸນນະພາບ, ການສືບຕໍ່ຮຽນ/ການຮຽນຈົນຈົບ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສຶກສາ.

ການສະໜັກເຂົ້າຮຽນ ຫຼື ການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາແມ່ນຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ. ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບ ປະກັນວ່າ ນັກຮຽນສາມາດສຳເລັດການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມຢ່າງມີຄຸນນະພາບ ແລະ ເລື່ອນຂຶ້ນ ຊັ້ນມັດທະຍົມ (ແລະ ຊັ້ນສູງ) ຕໍ່ໄປໄດ້. ເພື່ອປະຕິບັດໄດ້ເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງພິຈາລະນາເຖິງສາຍ ເຫດທີ່ນັກຮຽນບໍ່ສາມາດສຳເລັດການສຶກສາຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້. ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ ແມ່ນຍ້ອນເຫດຜົນ ທາງດ້ານການເງິນຫຼືທາງສັງຄົມ, ເຊັ່ນວ່າ ໂຮງຮຽນແພງໄພດ ແລະ ຄອບຄົວບໍ່ສາມາດຈ່າຍຄ່າສິນເປືອງ ຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນນັ້ນ. ບາງຄອບຄົວມັກຈະໃຫ້ລູກຫຼານຂອງຕົນອອກ ຈາກໂຮງຮຽນ ເພື່ອຊ່ວຍວຽກຢູ່ບ້ານ, ເພື່ອເຮັດວຽກຊ່ວຍຄອບຄົວ, ເພື່ອເຮັດວຽກອື່ນໆ ຫຼື ຍ້ອນທັດສະ ນະທີ່ວ່າລູກຫຼານຂອງພວກເຂົາເຈົ້າອາດມີໂອກາດທີ່ດີກວ່າ ຖ້າໄດ້ແຕ່ງງານມີຄອບຄົວ.

ປັດໄຈອື່ນໆ ພາຍໃນລະບົບການສຶກສາທີ່ກົດດັນເດັກໃຫ້ອອກໂຮງຮຽນ ຫຼື ບໍ່ຊຸກຍູ້ໃນການສະໜັກ ເຂົ້າຮຽນໃນແຕ່ຕອນຕົ້ນປະກອບດ້ວຍ: ການສິດສອນທີ່ຄຸນນະພາບຕ່ຳ ເຊິ່ງເຫັນໄດ້ຍ້ອນຂາດວິທີການສິດ ສອນທີ່ເອົານັກຮຽນເປັນໃຈກາງ; ຫຼັກສູດ, ວັດຖຸອຸປະກອນການຮຽນ-ການສອນທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງ, ບ່າຍບຽງ ຫຼື ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້; ການຈຳແນກ ແລະ ການແຍກຮຽນໂດຍອີງຕາມຄວາມພິການ, ເພດ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ

ພາສາ; ແວດລ້ອມໂຮງຮຽນທີ່ບໍ່ຮັບຕ້ອນ ຫຼື ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້; ຮູບແບບການປະເມີນຜົນທີ່ຄັບແຄບ ແລະ ມີການຈຳແນກ; ແລະ ຂາດຍຸດທະສາດຂອງການເລື່ອນຊັ້ນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອລະຫວ່າງ ບ້ານ ແລະ ໂຮງຮຽນ, ລະຫວ່າງຊັ້ນຕ່າງໆ ຂອງໂຮງຮຽນ (ເຊັ່ນວ່າ ລະຫວ່າງ ການສຶກສາຊັ້ນກຸ່ມປະຖົມ ແລະ ຊັ້ນປະຖົມ; ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ຊັ້ນມັດທະຍົມ; ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມ ແລະ ການສຶກສາຕໍ່ການສຶກສາຊັ້ນສູງ) ແລະ ລະຫວ່າງ ປະເພດຂອງແຜນງານຕ່າງໆ (ເຊັ່ນວ່າ ລະຫວ່າງ ການສຶກສາສາມັນ ແລະ ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ, ລະຫວ່າງ ໂຮງຮຽນເຕັກນິກວິຊາຊີບ ແລະ ໂຮງຮຽນວິຊາສະເພາະທົ່ວໄປ).

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຕ້ອງຄິດຄົ້ນໃໝ່ ກ່ຽວກັບວິທີທາງທີ່ພວກເຮົາສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຄູ

ຄູມີພາລະບົດບາດອັນສຳຄັນໃນການເຮັດໃຫ້ການສຶກສາມີການຮຽນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ໂດຍຜ່ານວິທີການຂອງພວກເຂົາເຈົ້າຕໍ່ຜູ້ຮຽນ, ວິທີການ ແລະ ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້, ຄວາມສາມາດ ຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໃນການຮັບເອົາຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ເຫັນວ່າມັນເປັນຈຸດແຂງອັນໜຶ່ງ ແລະ ໂດຍ ຜ່ານຄວາມອາດສາມາດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໃນການປັບຕົວ ແລະ ຕອບໂຕ້ກັບບັນຫາທາທາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຮຽນຮູ້ທີ່ຫຼາກຫຼາຍ. ໃນປະຈຸບັນນີ້ ການສ້າງຄູທີ່ມີສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ ແມ່ນເນັ້ນໜັກ ໃສ່ເຕັກນິກທີ່ກະກຽມສິດສອນທີ່ຄັບແຄບ. ສະນັ້ນ, ສິ່ງສຳຄັນໃນການສ້າງຄູແມ່ນຕ້ອງສ້າງຄູໃຫ້ ເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເປີດກວ້າງ, ບໍ່ສະເພາະແຕ່ສອນພວກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຮູ້ເຖິງທິດສະດີຂອງການສຶກສາຮຽນ ຮ່ວມເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຕ້ອງປະກອບທັກສະປະຕິບັດຕົວຈິງທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການ ເພື່ອຊອກຫາອຸປະສັກ ຂອງການເຂົ້າເຖິງ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການຮຽນຮູ້, ພ້ອມທັງເປັນຜູ້ທີ່ຮູ້ຄົ້ນຄິດ, ວິເຄາະ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ຕອບໂຕ້ການຈຳແນກຢ່າງຕັ້ງໜ້າ. ການສຶກສາອົບຮົມຄູສຳລັບການສຶກສາຮຽນ ຮ່ວມ ແມ່ນໝາຍເຖິງ ການປະຕິຮູບພາລະບົດບາດ, ພຶດຕິກຳ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນຄູ ເພື່ອສ້າງພວກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ມີວິທີການສິດສອນທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ພ້ອມທັງສາມາດກຳນົດຄົ້ນໃໝ່ສາຍພົວພັນ ລະຫວ່າງຄູ ແລະ ນັກຮຽນ ແລະ ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ຄູໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງຫຼັກສູດ.

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ

ເດັກ, ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ຄອບຄົວ, ຜູ້ເບິ່ງແຍງເດັກ, ຄູ, ສະມາຊິກຊຸມຊົນ, ຜູ້ຕາງໜ້າ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ລັດຖະບານ ແລະ ຂະແໜງການເອກະຊົນ ລວມແລ້ວແຕ່ ມີບົດບາດໃນການພັດທະນາການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ. ສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດກໍແມ່ນ ທັດສະນະທີ່ເປັນ ເອກະລັກຂອງພວກເຂົາເຈົ້າຕໍ່ກັບການສຶກສາ, ໝາຍຄວາມວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງການໃຫ້ມີສິດສູງໃນ ຂະບວນການພັດທະນາຫຼັກສູດສ້າງຄູ ແລະ ພວກເຂົາຕ້ອງການໃຫ້ໄດ້ຮັບປະກັນວ່າຄູໄດ້ຮັບການ ສຶກສາກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ. ຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນການປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບທິດທາງໃໝ່ສຳລັບການສ້າງຄູ, ພ້ອມທັງໃຫ້ໂອກາດແກ່ພວກເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອນຳພາຮຽກ ຮ້ອງໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງໃນການສ້າງຄູ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳພາກປະຕິບັດຂອງການສ້າງຄູ. ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມໝາຍຄວາມສຳຄັນ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ, ຮູບແບບຂອງການເຂົ້າມີສ່ວນຮ່ວມນັ້ນຕ້ອງ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກຂອບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ.

ຜົນປະໂຫຍດຂອງການເຮັດໃຫ້ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ເປັນໃຈກາງຂອງການສ້າງຄູກອນປະຈຳການ

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ກັນຢ່າງແຜ່ຫຼາຍວ່າມີຜົນປະໂຫຍດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ການເມືອງ ລວມທັງຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ຜົນປະໂຫຍດດັ່ງກ່າວນັ້ນໄດ້ສືບຕໍ່ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີການຮຽນຮ່ວມທີ່ຍືນຍົງ, ໝັ້ນຄົງ ແລະ ເທົ່າທຽມກັນ. ນັ້ນກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າການສິດສອນການຮຽນຮ່ວມ ເຊິ່ງເອົານັກຮຽນເປັນໃຈກາງນີ້ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນສຳລັບເດັກທຸກຄົນ, ໄວໜຸ່ມສາວ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່.

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແມ່ນເປັນຜົນປະໂຫຍດສຳລັບຄູ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາ. ຍ້ອນວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ໄດ້ພິຈາລະນາເຖິງບັນດາຕົວບົ່ງຊີ້ຫຼັກໃນການເຮັດໃຫ້ການສຶກສາມີຄຸນນະພາບສຳລັບພືດທຸກຄົນ: ການເຂົ້າຮຽນ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການບັນລຸຜົນ. ສະນັ້ນ, ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນຕ້ອງເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ, ນຳໃຊ້ຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ສັງລວມເອົາເຂົ້າໃນການສ້າງຄູກອນປະຈຳການ. ການສ້າງຄູໃນເບື້ອງຕົ້ນ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນໃນການເຮັດໃຫ້ເປີດໃຈຕ້ອນຮັບເອົາຄວາມຫຼາກຫຼາຍ, ດຳເນີນການສິດສອນທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງສຸດສຳລັບພືດທຸກຄົນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາທາງທາຍດານສັງຄົມ ແລະ ດ້ານການສຶກສາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຫ້ອງຮຽນ, ໂຮງຮຽນ ແລະ ຊຸມຊົນ.

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໄດ້ສະໜັບສະໜູນການສິດສອນ ແລະ ການຮຳຮຽນທີ່ສຳຄັນສຳລັບພືດທຸກຄົນ ແລະ ສ້າງຄູໃຫ້ສາມາດພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຕ້ອງການທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງນັກຮຽນໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານວັດທະນະທຳ. ພ້ອມນັ້ນ ຍັງໄດ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຄູໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຫັນຄຸນຄ່າຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງນັກຮຽນວ່າເປັນຈຸດແຂງ ເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນບັນຫາທີ່ຕ້ອງແກ້ໄຂ. ນອກນັ້ນ, ຍັງໄດ້ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ຄູສາມາດ ປັບປຸງຫຼັກສູດສິດສອນ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບແວດລ້ອມສະເພາະດ້ານ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກຮຽນ. ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ, ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຍັງໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງວັດທະນະທຳຂອງຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນວຽກງານຂອງຄູ ແລະ ຄວາມເປັນມືອາຊີບຂອງຄູ ເຊິ່ງຊຸມຊົນຈະເຫັນຄຸນຄ່າຂອງຄູທີ່ຮັບໃຊ້ ຊຸມຊົນນັ້ນ ແລະ ຄູກໍ່ມີຄວາມມ່ວນຊື່ນກັບວຽກງານຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ. ຍ້ອນແນວນັ້ນ, ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຈຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ແລະ ການພັດທະນາ.

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມມັກຈະໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈໃນລະດັບຂອງການບຳລຸງຄູໃນເວລາປະຈຳການຫຼາຍກວ່າໃນການສ້າງຄູກອນປະຈຳການ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນຜົນໄດ້ຮັບຂອງບົດສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຂາງລຸ່ມນີ້ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບວັດຖຸອຸປະກອນຂອງການສ້າງຄູ:

“ວັດຖຸອຸປະກອນສຳລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມບາງອັນ ທີ່ຖືກນຳໃຊ້ແຜ່ຫຼາຍທີ່ສຸດແມ່ນວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ສະໜັບສະໜູນການບຳລຸງຄູໃນເວລາປະຈຳການ. ສ່ວນວັດຖຸອຸປະກອນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການສ້າງຄູກອນປະຈຳການ ແມ່ນມີຢູ່ຢ່າງຈຳກັດ”. (ໂດຍ: Booth ແລະ Dyssegard, ປີ 2008, ໜ້າທີ 9)²

² Booth, T. ແລະ Dyssegard, B. ປີ 2008. ຄຸນນະພາບ ແມ່ນບໍ່ພຽງພໍ - ການປະກອບສ່ວນຂອງ ຄຸນຄ່າຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ. ນະຄອນຫຼວງ ໂຕເປັນຮາເກັນ. ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຂອງປະເທດເດັນມາກ/DANIDA.

ການບຳລຸງຄູໃນເວລາປະຈຳການ ຈະໃຫ້ໂອກາດອັນສຳຄັນສຳລັບການພັດທະນາການຮຽນ ແລະ ການປະຕິບັດແບບຮຽນຮ່ວມ. ໃນຕົວຈິງແລ້ວ, ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ຄວນເປັນຈຸດເນັ້ນໜັກຂອງ ການສ້າງຄູໃນເວລາປະຈຳການ, ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ວ່າການປະຕິບັດແບບຮຽນຮ່ວມຂອງຄູນັ້ນໄດ້ຮັບ ຜົນປະໂຫຍດຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາຊີບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນຍ້ອນວ່າຄູທີ່ມີຢູ່ໃນ ປະຈຸບັນນີ້ຫຼາຍຄົນມີປະສົບການໜ້ອຍ ຫຼື ບໍ່ມີປະສົບການເລີຍກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີຜົນປະໂຫຍດສຳຄັນຕໍ່ກັບການສ້າງລວມເອົາການສຶກສາຮຽນຮ່ວມທີ່ ລະອຽດຫຼາຍກວ່າເກົ່າເຂົ້າໃນການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການເຊັ່ນກັນ. ຍົກຕົວຢ່າງຄື:

- ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ສາມາດນຳໃຊ້ເປັນຂອບງາມໜຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສາຍພົວພັນເພີ່ມຕື່ມລະຫວ່າງການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການ ແລະ ການ ບຳລຸງຄູໃນເວລາປະຈຳການ.
- ມັນຍັງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນທາງດ້ານຄູນຳໃນການຝຶກອົບຮົມຄູກ່ຽວກັບການ ສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະເລີ່ມວຽກຫຼາຍກວ່າການລົງທຶນລົງແຮງປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳ/ ການປະຕິບັດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໃນເວລາຕໍ່ມາ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການບຳລຸງຄູໃນເວລາ ປະຈຳການແມ່ນຈະມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອຍົກລະດັບ ຫຼື ເສີມສ້າງການຮຽນຮູ້ຂອງຄູກ່ຽວກັບການ ສຶກສາຮຽນຮ່ວມ, ພ້ອມທັງເພື່ອແລກ ປ່ຽນປະສົບການ ແລະ ຍົກຍ້ອງສັນລະເສີນຄູວ່າເປັນຜູ້ ຮຽນຮູ້ທີ່ບໍ່ຈົບສິ້ນ ແລະ ອື່ນໆ.
- ການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມແມ່ນຈະເພີ່ມຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ວ່າ ໂຮງຮຽນ ແລະ ຫ້ອງຮຽນຈຳນວນຫຼາຍຈະມີການຮຽນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ຍ້ອນວ່າຄູຫຼາຍ ຄົນໄດ້ຮັບການກຽມຄວາມພ້ອມສຳລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ (ການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການມີທຳ ແຮງທີ່ຈະເຂົ້າເຖິງ ຄູ-ນັກຮຽນ ໄດ້ຫຼາຍກວ່າ ແລະ ເລິກເຊິ່ງກວ່າການບຳລຸງຄູໃນເວລາປະ ຈຳການ).
- ຖ້າວ່າຄູຫາກມີປະສົບການກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມນັບຈາກມື້ທຳອິດຂອງການສຶກສາວິຊາ ຄູເປັນຕົ້ນໄປ, ພວກເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍກວ່າເກົ່າທີ່ຈະເຫັນວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເປັນໜ້າທີ່ພື້ນຖານຂອງພວກຕົນໃນຖານະເປັນຄູທີ່ດີ ແລະ ຈະບໍ່ເຫັນວ່າເປັນພາລະເພີ່ມຕື່ມ ແຕ່ຢ່າງໃດ.
- ມີຜົນປະໂຫຍດໄລຍະຍາວໃນການສຶກສາອົບຮົມບັນດາຜູ້ນຳພາໂຮງຮຽນໃນອະນາຄົດ ເພື່ອໃຫ້ ຮູ້ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ເພື່ອວ່າຈະໄດ້ເຫັນຄຸນຄ່າຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມເຊິ່ງໄດ້ ຮັບການບັນຈຸ ແລະ ພັດທະນາຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສັງຄົມ.

ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ແມ່ນຫຍັງ?

“ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມແມ່ນການ ນຳພາປະຊາຊົນທຸກທຳວ່າຈາກສະຖານທີ່ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ທັດສະນະ ແລະ ຈຸດສົນໃຈ ແຕກຕ່າງກັນ ເຂົ້າສູ່ຈຸດທີ່ຄວາມແຕກຕ່າງນັ້ນ ແລະ ຄວາມບໍ່ດຸ່ນ ດ່ຽງນັ້ນຖືກແບ່ງໃຫ້ໜ້ອຍລົງ ເຊິ່ງເປັນຈຸດທີ່ສາມາດດຳເນີນທິດທາງໃໝ່ຂອງສາກົນ” (ໂດຍ Fortun, ປີ 2001. ໜ້າທີ 16)³.

³ Fortun, K. ປີ 2001.ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ໃນເມືອງ Bhopal: ສິ່ງແວດລ້ອມ, ໄພພິບັດ, ທິດທາງໃໝ່ຂອງສາກົນ. Chicaco, ໂຮງພິມຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ ຊິຄາໂກ. ນິຍາມທີ່ນຳໃຊ້ໂດຍ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ: www.savethechildren.net/advocacy. (ເຂົ້າເບິ່ງໃນວັນທີ 10 ມີນາ 2013.)

ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ ແມ່ນ “ກຸ່ມກິດຈະກຳທີ່ມີໂຄງສ້າງ ແລະ ຖືກອອກແບບມາເພື່ອຊ່ຽງຈູງ ນະໂຍບາຍ ແລະ ການກະທຳຂອງລັດຖະບານ, ສະຖາບັນສາກົນ, ຂະແໜງການເອກະຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຕ່າງໆ ເພື່ອບັນລຸການປ່ຽນແປງດ້ານບວກສຳລັບຊີວິດເດັກ”⁴.

ໃນເວລາໃຈ້ແຍກລະອຽດ ພວກເຮົາສາມາດອະທິບາຍກ່ຽວກັບການໂຄສະນາສິ່ງເສີມໄດ້ຄື:

- ເປັນຂະບວນການລະອຽດໃນການຊ່ຽງຈູງຜູ້ທີ່ມີອຳນາດໃນການຕັດສິນໃຈ;
- ເຮັດໃຫ້ກຳລະນີທີ່ມີຜົນດີກັບອີກກຳລະນີໜຶ່ງ ແລະ ທ້ອນໂຮມເອົາກຳລະນີອື່ນໆມາສະໜັບສະໜູນ ກຳລະນີດັ່ງກ່າວນັ້ນ;
- ພະຍາຍາມປູກຈິດສຳນຶກໃຫ້ແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ມີອຳນາດໃນການຕັດສິນໃຈ ແລະ ມວນຊົນຕ່າງໆໃນ ເວລາດຽວກັນ ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອວາການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍ ແລະ ການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳ ນັ້ນຈະເສີມສ້າງເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ;
- ເປັນເຄື່ອງມື ເພື່ອຊ່ວຍພວກເຮົາໃນການຊຸກຍູ້ການພັດທະນາ, ການປະຕິຮູບ ແລະ/ຫຼື ການຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ;
- ເປັນຊ່ອງທາງໃນການສະໜັບສະໜູນ ຫຼື ການສິ່ງເສີມຍຸດທະສາດແຜນງານສຳລັບການແກ້ໄຂ ບັນຫາ ຫຼື ການເຮັດໃຫ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງ⁵.

ຫຼັກການສຳຄັນຂອງການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ

ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ ແມ່ນການຫັນທິດໄປສູ່ການປ່ຽນແປງໃໝ່

ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມຈະພະຍາຍາມນຳໄປສູ່ການປ່ຽນແປງທີ່ຈະແຈ້ງແລະເຈາະຈົງໃນສະ ພາບການສະເພາະໃດໜຶ່ງ ແລະ/ຫຼື ສຳລັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງສະເພາະກຸ່ມໃດໜຶ່ງ. ມັນບໍ່ແມ່ນຂະບວນ ການສະແດງຄວາມບໍ່ພໍໃຈກ່ຽວກັບສະພາບການໃດໜຶ່ງທີ່ບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ, ແຕ່ຫາກແມ່ນການ ປູກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບວ່າເປັນຫຍັງສະພາບການນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ຍຸດຕິທຳ ຫຼື ບໍ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ຄືແນວໃດ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງທີ່ຈະແຈ້ງໄປຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ກ່ອນແລ້ວ ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ສະພາບ ການນັ້ນຍຸດຕິທຳ ຫຼື ຍອມຮັບໄດ້.

ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມແມ່ນເຮັດໃຫ້ມີການເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງສ້າງສັນກັບ ຜູ້ທີ່ພວກເຮົາພະຍາຍາມ ຊ່ຽງຈູງ

ຍ້ອນວ່າ ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມແມ່ນການພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງຫຼາຍກວ່າການ ທີ່ຈະພຽງແຕ່ມີການກ່າວເຖິງປະເດັນບັນຫາເທົ່ານັ້ນ, ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງມີສາຍພົວພັນທີ່ດີ ກັບຜູ້ທີ່ມີອຳນາດ ໃນການນຳໄປສູ່ການປ່ຽນແປງຕາມທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ. ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ ແມ່ນເສີມສ້າງມາຈາກແນວຄວາມຄິດເຫັນກ່ຽວກັບການຜູກມິດ ແລະ ການເຈລະຈາ ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການສົນທະນາ, ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ການຮ້ອງຂໍເທົ່ານັ້ນ. ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມທີ່ມີປະສິດທິພາບຈະ ເນັ້ນໜັກໃສ່ດ້ານບວກ (ພ້ອມທັງ ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງບັນຫາ) ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມສ້າງສັນໃນເວລາທີ່ເຂົ້າ ພົວພັນກັບຜູ້ທີ່ມີອຳນາດໃນການຕັດສິນໃຈ. ບັນດາຜູ້ດຳເນີນວຽກງານສິ່ງເສີມນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງເນັ້ນໜັກໃສ່ ວິທີການປະຕິບັດທີ່ເປັນໄປໄດ້ ແລະ ອະທິບາຍຫຍໍ້ແນວທາງກ່າວໄປຂ້າງໜ້າທີ່ຈະສາມາດປະຕິບັດ ຕາມໄດ້.

⁴ ນິຍາມທີ່ນຳໃຊ້ໂດຍ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ: www.savethechildren.net/advocacy. (ເຂົ້າເບິ່ງໃນວັນທີ 10 ມີນາ 2013.)
⁵ IPPF ປີ 2007. ປະຕິບັດການ ເພື່ອຍຸດການແຕ່ງງານຂອງເດັກ: ປຶ້ມຄູ່ມື ສຳລັບຜູ້ວາງແຜນງານ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນການ. ລອນດອນ, ສະຫະພັນຜູ້ປົກຄອງສາກົນ, ໜ້າທີ 19

ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ແມ່ນອີງຕາມຫຼັກຖານ

ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເນັ້ນໜັກໃສ່ສະພາບການໃດໜຶ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ແລະ ບໍ່ຄາດຫວັງ ເຖິງການຮຽກຮ້ອງຂອງພວກເຮົາທີ່ຢາກໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງເກີດຂຶ້ນຢ່າງຈິງຈັງຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະມີ ຫຼັກຖານທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ເຊິ່ງສາມາດອະທິບາຍໄດ້ຢ່າງກະຈາຍແຈງ ເຖິງສະພາບການນັ້ນແລະ ສະໜັບສະໜູນ ການວິເຄາະຂອງພວກເຮົາວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້. ຍົກຕົວຢ່າງ: ຖ້າວ່າ ພວກເຮົາຕ້ອງການ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າໃນປະຈຸບັນນີ້ ຄູໄດ້ຮັບການສຶກສາທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຕ້ອງການທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ຂອງນັກຮຽນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ເພື່ອສົ່ງເສີມພວກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ໄດ້ຮັບແຜນງານ ແລະ ຫຼັກສູດທີ່ດີ ກວ່າເກົ່າກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ, ພວກເຮົາຕ້ອງການຫຼັກຖານ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການ ຝຶກອົບຮົມໃນປະຈຸບັນເປັນຄືແນວໃດ ແລະ ມີການວິເຄາະຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບວ່າ ເປັນຫຍັງການຝຶກອົບຮົມ ນີ້ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ທັກສະ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຳລັບຄູຕາມທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ. ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງການຫຼັກຖານທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ທາແຮງຂອງທາງເລືອກ ຫຼື ທາງອອກທີ່ພວກເຮົາສະເໜີຂຶ້ນມານັ້ນ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ອາດໝາຍເຖິງເຊັ່ນວ່າ: ການເກັບກຳຕົວຢ່າງ ກ່ຽວກັບວິທີການປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆເພື່ອການສົ່ງເສີມ.

ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ແມ່ນເສີມສ້າງມາຈາກການຮ່ວມມື

ໃນຫຼາຍສະພາບການ, ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ເວົ້າອອກມາດ້ວຍຕົນເອງ ແມ່ນມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ໜ້ອຍທີ່ຈະມີອຳນາດກະທົບໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງຂະໜາດໃຫຍ່. ສະນັ້ນ, ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມຈຶ່ງແມ່ນ ຂະບວນການຮ່ວມມືທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການບຸກລະດົມບັນດາຄູຮ່ວມງານເຊັ່ນວ່າ ບຸກຄົນຕ່າງໆອາດມາ ເຕົ້າໂຮມກັນເປັນກຸ່ມ ເພື່ອຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງ; ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆອາດເຕົ້າໂຮມກັນ ເປັນກຸ່ມກອນ ຫຼື ເປັນຕາໜ່າງ ເພື່ອທອນໂຮມຫຼັກຖານຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ແລະ ສົ່ງເສີມການອອກສຽງຂອງພວກເຂົາ ໃນການລົນທະນາກັບບັນດາຜູ້ມີອຳນາດໃນການຕັດສິນໃຈ. ການຮ່ວມມືກັນ ບໍ່ສະເພາະພຽງແຕ່ ສົ່ງເສີມການອອກສຽງ (ຮ່ວມກັນ) ຂອງຜູ້ສະໜັບສະໜູນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງມີຄວາມສຳຄັນ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆນັ້ນໄດ້ເກາະກາຍ ແລະ ສອດຄອງກັນດີ. ການຮ່ວມມືກັນ ເພື່ອການ ສົ່ງເສີມຈະຮັບປະກັນວ່າການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຖືກກົດທັບຈາກຂໍ້ຄວາມຊ້າຊ້ອນ/ ຂໍ້ຄວາມທີ່ຂັດກັນ ທີ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ມີອຳນາດໃນການຕັດສິນໃຈເກີດຄວາມສັບສົນ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ຫາຂ້ອງທີ່ຈະບໍ່ສົນໃຈບັນດາຜູ້ສະໜັບສະໜູນເຫຼົ່ານັ້ນ. ການຮ່ວມມືກັນ ຍັງຮັບປະກັນວ່າທັດສະນະ ຕ່າງໆຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ຖືກນຳມາພິຈາລະນາໃນເວລາສ້າງຈຸດປະສົງ, ກິດຈະກຳ ແລະ ຂໍ້ຄວາມຂອງວຽກງານສົ່ງເສີມ.

ຄຸນລັກສະນະຂອງການໂຄສະນາສົ່ງເສີມທີ່ມີປະສິດທິພາບ

ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຈະປະສິບຜົນສຳເລັດໃນເວລາທີ່:

- ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມໄດ້ອີງຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດ ແລະ ການປະຕິບັດ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ໃນສະພາບແວດລ້ອມໃດໜຶ່ງ (ລວມທັງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ການໃຫ້ຄຸນຄ່າກັບການ ປະຕິບັດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ທີ່ສະໜັບສະໜູນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ) ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນບໍ່ໃຫ້ເປັນລັກສະນະ ຂອງ 'ຕົວແບບນຳເຂົ້າ';
- ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ໄດ້ອີງຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ໜັກແໜ້ນກ່ຽວກັບອຸປະສັກຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ໃນ ສະພາບແວດລ້ອມສະເພາະໃດໜຶ່ງ;

- ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີກ່ຽວກັບການຕໍ່ຕ້ານທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ ແລະ ທີ່ມາຂອງການຕໍ່ຕ້ານນັ້ນ;
- ມັນກວມເອົາການສ້າງເປົ້າໝາຍ ແລະ ແຜນການໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວເຊິ່ງມີການຄົ້ນຄິດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງເປັນຢ່າງດີ;
- ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມໄດ້ອີງຕາມຄວາມຈິງ ແລະ ຫຼັກຖານ, ບໍ່ແມ່ນການສົມມຸດຖານ ແລະ ການສະຫຼຸບເອົາເອງແບບຕີລວດກວດພຽງ;
- ກໍລະນີສຶກສາໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງບັນຫາ ແລະ/ຫຼື ການປ່ຽນແປງທີ່ຕ້ອງການ;
- ມີຕົວຢ່າງຂອງປະສົບການພາກປະຕິບັດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການໂຕ້ຖຽງພາກທົດສະດີ ແລະ ມີການເຊື່ອມຕໍ່ແຜນງານພາກປະຕິບັດກັບ/ສຳລັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ;
- ກຸ່ມຄົນທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງນັ້ນເຮັດໜ້າທີ່ອັນສຳຄັນ ແລະ ອອກສຽງທີ່ໜັກແໜ້ນໃນຂະບວນການນີ້;
- ມີຈຸດສຸມໃສ່ການເຈລະຈາທີ່ສ້າງສັນ, ເອົາໃຈໃສ່ດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ເຊື່ອມສານສາຍສຳພັນ, ບໍ່ແມ່ນການປະເຊີນໜ້າກັນ;
- ກຸ່ມ ຫຼື ອົງການທີ່ດຳເນີນການສິ່ງເສີມນັ້ນ ມີຊື່ສຽງທີ່ດີໃນການສິ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ແລະ/ຫຼື ສາມາດດຳເນີນແຜນງານຕ່າງໆໄດ້ຢ່າງມີຄຸນນະພາບ⁶.

ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມທາງກົງ, ທາງອ້ອມ ແລະ ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ

ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມສາມາດມີຫຼາຍຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນຄື:

- ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມທາງກົງ ກວມເອົາການກະທຳທີ່ໂຄສະນາໄດ້ໂນ້ມນ້ຳວບັນດາຜູ້ມີອຳນາດໃນການຕັດສິນໃຈໂດຍກົງ. ໃນກໍລະນີຂອງການໂຄສະນາສິ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນການສ້າງຄູ, ສິ່ງນີ້ ອາດກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບວ່າຜູ້ໂຄສະນາສິ່ງເສີມໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໂດຍກົງໃນການເຈລະຈາກັບບັນດາລັດຖະມົນຕີຝ່າຍສຶກສາທີ່ຮັບຜິດຊອບຄູ ຫຼື ກັບບັນດາຜູ້ອຳນວຍການ ແລະ ຜູ້ສ້າງຫຼັກສູດໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ;
- ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມທາງອ້ອມ ກວມເອົາການກະທຳທີ່ສ້າງຄວາມກົດດັນໃຫ້ບັນດາຜູ້ມີອຳນາດໃນການຕັດສິນໃຈ ເຊັ່ນວ່າ: ໂດຍການນຳໃຊ້ການປຸກລະດົມ ຫຼື ສື່ສານມວນຊົນ. ໃນກໍລະນີຂອງການໂຄສະນາສິ່ງເສີມການຮຽນສຶກສາຮ່ວມໃນການສ້າງຄູ, ສິ່ງນີ້ອາດກວມເອົາເຊັ່ນວ່າ ການແຈກຢາຍຂ່າວສານໂຄສະນາປຸກລະດົມໃຫ້ບັນດາສະຖາບັນສ້າງຄູການຈັດພິມເລື່ອງຕ່າງໆໃນໜັງສືພິມທີ່ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນສະພາບປະຈຸບັນຂອງການສ້າງຄູ ແລະ ໃຫ້ເຫດຜົນວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງການປະຕິຮູບມັນ ແລະ ເຮັດແນວໃດເພື່ອປະຕິຮູບມັນ;
- ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ ໂດຍການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ຈະສະໜັບສະໜູນອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ສ້າງທັກສະ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງປະຊາຊົນໃນການສິ່ງເສີມໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງດ້ວຍໂຕເອງແທນການເອື້ອຍອົງຄົນພາຍນອກໃຫ້ມາດຳເນີນການສິ່ງເສີມ. ໃນກໍລະນີ

⁶ ລາຍການນີ້ ປະກອບດ້ວຍ ແນວຄວາມຄິດຈາກ: IPPF ປີ 2007. ປະຕິບັດການ ເພື່ອຢຸດການແຕ່ງງານຂອງເດັກ: ປຶ້ມຄູ່ມືສຳລັບຜູ້ວາງແຜນງານ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນການ. ລອນດອນ, ສະຫະພັນຜູ້ປົກຄອງສາກົນ, ໜ້າທີ 20.

ຂອງການໂຄສະນາສົ່ງເສີມການສ້າງຄູໃນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ, ສິ່ງນີ້ອາດກວມເອົາການສ້າງ ຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ບັນດາສະມາຄົມຄູ ແລະ ນັກຮຽນ, ອົງການຈັດຕັ້ງຊຸມຊົນ, ກຸ່ມແມ່ຍິງ, ກຸ່ມຜູ້ປົກຄອງ, ຄະນະກຳມະການຄູມຄອງໂຮງຮຽນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການສ້າງຄູ (ໃນຂັ້ນກ່ອນປະຈຳການໃນສະຖາບັນຕ່າງໆ ຫຼື ຂັ້ນປະຈຳການແລ້ວໃນໂຮງຮຽນ ທ້ອງຖິ່ນຂອງພວກເຂົາ). ການເຂົ້າຮ່ວມນີ້ ອາດເລີ່ມຈາກ ການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາພະນັກງານສຶກສາເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຈິ່ງຈັງເຖິງຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ມີ ການປ່ຽນແປງໃນວິທີການສິດສອນຈົນເຖິງການເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ລວມໄປເຖິງການໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບກຳລະນີສຶກສາ ແລະ ພາກປະຕິບັດໃຫ້ນັກຮຽນ-ຄູ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເຮັດແນວໃດໃຫ້ທິດສະດີທີ່ພວກເຂົາກຳລັງສົ່ງເສີມຢູ່ນັ້ນສາມາດກາຍ ມາເປັນຄວາມຈິງໄດ້.

ກໍລະນີສຶກສາ ຈາກ ສ.ປ.ປ ລາວ

ຫົວຂໍ້: ການໂຄສະນາການສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ

ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງກ່ຽວກັບວຽກງານການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິຫານ, ພະນັກງານຄູ-ອາຈານສອນໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ. ກ່ອນຈະມີກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວ ຜ່ານມາຄູອາຈານ ຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ເພື່ອສຶກສາ ແລະ ປັບປຸງເອກະສານກ່ຽວກັບວຽກງານການ ສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ທີ່ປະເທດໄທ ໄດ້ປະຕິບັດມາແລ້ວ ເອກະສານດັ່ງກ່າວມີ 07 ຫົວ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວໄດ້ແປອອກມາເປັນພາສາລາວ ພ້ອມທັງປັບປຸງທາງດ້ານເນື້ອໃນ ເພື່ອໃຫ້ແທດ ເໝາະທີ່ຈະນຳໃຊ້ໃນສປປລາວເຊິ່ງສາມາດປັບຈາກເອກະສານຈຳນວນ 07 ຫົວມາເປັນ 04 ຫົວ. ເມື່ອ ເອກະສານສຳເລັດທາງສູນຮຽນຮ່ວມໄດ້ເຊີນຄູ-ອາຈານໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ 08 ແຫ່ງເຂົ້າຮ່ວມຝຶກ. ຄູຝຶກພ້ອມທັງສ້າງຄູມີຄູໂດຍອີງໃສ່ເອກະສານ 04 ຫົວນັ້ນ ພ້ອມທັງວາງແຜນງົບປະມານ ເພື່ອຈັດກອງປະຊຸມພາຍໃນສະຖາບັນ. ວິທະຍາໄລຄູດົງຄຳຊ້າງ ໄດ້ຈັດຝຶກອົບຮົມຂຶ້ນເປັນ 02 ຄັ້ງ, ຄັ້ງລະ 45 ຄົນ ໃນຄັ້ງວັນທີ 4-8/12/2013 ແລະ 10-14/12/2013. ເມື່ອ ຄູໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມແລ້ວກໍເຫັນວ່າ ຄູ-ອາຈານແຕ່ລະພາກສ່ວນໄດ້ມີຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ ກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເວລາຄົ້ນຄວ້າທາງດ້ານ ນະໂຍບາຍອື່ນໆເຊັ່ນ: ການຮັບເອົານັກຮຽນເຂົ້າໃໝ່, ການໃຊ້ຄ່າຕ່າງໆພາຍໃນ ແລະ ນອກໂຮງຮຽນ ທີ່ນັກສຶກສາບໍ່ສາມາດຊຳລະໄດ້, ຄ່າປິ່ນປົວ ພະຍາດ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າດ້ານອື່ນໆຕໍ່ ຄູ-ອາຈານ, ຕໍ່ນັກສຶກສາຄູ ແລະ ຊຸມຊົນ.

ໃນເວລາຄູແຕ່ງບົດສອນ ແລະ ຜະລິດອຸປະກອນການສອນຕ່າງໆກໍສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງ ການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການພິເສດ ແລະ ເວລາຄູດຳເນີນການສອນ ກໍຍິ່ງສະແດງໃຫ້ ເຫັນຢ່າງແຈມແຈ້ງຕໍ່ກັບການເວົ້າຈາກນັກຮຽນຄູ, ການຈັດບ່ອນນັ່ງ, ການໃຫ້ກຳລັງໃຈ, ການຈັດກຸ່ມ, ການຄົ້ນຄວ້າຮຳຮຽນທັງໃນ-ນອກຫ້ອງ ກໍເນັ້ນໃຫ້ນັກຮຽນມີການຊ່ວຍເຫຼືອ ເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນໃນການຄົ້ນຄວ້າຮຳຮຽນ ແລະ ໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ. ເວລາດຳເນີນການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ ຄູ-ອາຈານກໍໄດ້ນຳໃຊ້ຫຼາຍຮູບແບບຫຼາຍວິທີເພື່ອໃຫ້

ເໝາະກັບນັກສຶກສາເຊັ່ນ: ໃນວິຊາດົນຕີ-ພ້ອມ, ວິຊາພະລະສຶກສາ ແລະ ວິຊາອື່ນໆ, ສ່ວນນັກຮຽນຄູ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດເຮັດຕົວຈິງໄດ້ ຄູ່ກໍ່ໃຫ້ເຮັດທາງດ້ານທົດສະດີ ແລະ ສອບປາກເປົ່າ.

ພະນັກງານທົ່ວໄປກໍ່ຍິ່ງເຫັນວ່າການສຶກສາຮຽນຮ່ວມນີ້ມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ໜ້າວຽກຂອງເຂົາເຈົ້າເຊັ່ນ: ການແນະນຳກິດຈະກຳ ແລະ ໜ້າວຽກຕ່າງໆທີ່ຈະປະຕິບັດ, ການບໍລິການ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອນັກຮຽນຄູ່ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈໂດຍບໍ່ເລືອກຊົນຊັ້ນວັນນະ, ເພດ, ອາຍຸ. ພ້ອມກັນນັ້ນຍັງໃຫ້ຄຳປຶກສາອື່ນໆອີກແກ່ນັກຮຽນ.

ແມ່ນໃຜ ຢູ່ໃນຈຸດຍືນທີ່ດີສຸດ ເພື່ອດຳເນີນການໂຄສະນາສິ່ງເສີມໃນສະພາບການສະເພາະໃດໜຶ່ງ?

ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນທຳອິດ ໃນເວລາທີ່ຄິດກ່ຽວກັບການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ ແມ່ນຢູ່ກັບທ່ານເອງກໍ່ຄືທ່ານຜູ້ອື່ນ. ທ່ານສາມາດເຮັດບົດບາດຫຍັງໃນການສິ່ງເສີມ? ມັນຄຸ້ມຄຸ້ມທີ່ຈະສະທ້ອນສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ກັບໂຕຂອງທ່ານ ແລະ ກັບວິທີການປະຕິບັດຂອງໂຕທ່ານເອງ. ຄູ່ຖາມເພີ່ມຕື່ມອື່ນໆທີ່ທ່ານສາມາດຖາມໂຕທ່ານເອງ ເພື່ອຊື່ນຳນຳພາການຄົ້ນຄິດຂອງທ່ານ ປະກອບດ້ວຍ:

- ທ່ານເຮັດໜ້າທີ່ຫຍັງ ໃນການໂຄສະນາສິ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ສິ່ງນີ້ ໝາຍວ່າທ່ານສາມາດສິ່ງເສີມຫຍັງໄດ້, ຢູ່ບ່ອນໃດ? ,ແນວໃດ? ແລະ ກັບໃຜ?
- ແມ່ນປະເດັນການສຶກສາ/ຂໍ້ຄວາມສະເພາະໃດ ທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດສໍາລັບທ່ານ ແລະ/ຫຼື ສໍາລັບກຸ່ມທີ່ທ່ານເຮັດວຽກນຳ ຫຼື ຕ່າງໜ້າໃຫ້? ເປັນຫຍັງພວກມັນຈຶ່ງສໍາຄັນສໍາລັບທ່ານ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມຂອງທ່ານ? ແມ່ນສິ່ງໃດໃນຈຳນວນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຂອງການສິ່ງເສີມ?
- ທ່ານສາມາດອ່ວຍໜ້າໄປທາໃຜແດ່ ເພື່ອໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ, ແມ່ນບຸກຄົນໃດ, ກຸ່ມຄົນໃດ ແລະ ເຄືອຂ່າຍໃດທີ່ທ່ານສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນເປົ້າໝາຍການສິ່ງເສີມຂອງທ່ານ?
- ມີເຄື່ອງມື, ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ແລະ ໂອກາດຫຍັງແດ່ທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນເປົ້າໝາຍການສິ່ງເສີມຂອງທ່ານ?

ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນແລ້ວວ່າ ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດໄດ້ຫຼາຍ ໃນເວລາທີ່ມັນໄດ້ດຳເນີນໂດຍກຸ່ມຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຊື່ສຽງດີຢູ່ແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຫຼື ການຊ່ວຍເຫຼືອແຜນງານກ່ຽວກັບປະເດັນສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ແຕ່ວ່າ ມັນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າການໂຄສະນາສິ່ງເສີມສາມາດດຳເນີນການໄດ້ພຽງແຕ່ບັນດາຜູ້ຊຽວຊານທີ່ເຮັດວຽກໃນຂົງເຂດວຽກງານເຫຼົ່ານີ້ເທົ່ານັ້ນ. ການສິ່ງເສີມກ່ຽວກັບການສ້າງຄູ ແມ່ນທຸກຄົນສາມາດເຮັດໄດ້, ເລີ່ມແຕ່ນັກຮຽນໃນໂຮງຮຽນ, ຄູ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ, ກຸ່ມຄົນໃນຊຸມຊົນ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ປຸກລະດົມຂັ້ນສາກົນ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນ (ໃນປະເທດ ທີ່ການສ້າງຄູໄດ້ຮັບງົບປະມານຈາກພາຍນອກ) ແລະ ພະນັກງານສຶກສາຂັ້ນອາວຸດໂສກໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ ຕ້ອງການປັດໄຈນຳເຂົ້າທີ່ສົມດູນກັນຈາກປະຊາຊົນຕ່າງໆເຊິ່ງກວມເອົາ:

- ປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ມີປະສົບການໂດຍກົງກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ຕ້ອງມີການປ່ຽນແປງ (ເຊັ່ນ: ນັກຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການສິດສອນທີ່ມີຄຸນນະພາບຕໍ່າ, ມີການຈຳແນກຢູ່ໃນການສິດສອນ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຂົາທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ກັບການສິດສອນດັ່ງທີ່ໄດ້ເຫັນຢູ່ໃນໂຮງຮຽນທ້ອງຖິ່ນ; ແລະ ຄູ່ຜູ້ທີ່ຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ໄດ້ກຽມມາຢ່າງດີສຳລັບບັນຫາທາງທາຍທີ່ຕ້ອງປະເຊີນໜ້າຢູ່ໃນໂຮງຮຽນກ່ຽວກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງນັກຮຽນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຮຽນຮູ້ຂອງນັກຮຽນ);
- ປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ມີປະສົບການກ່ຽວກັບປະເດັນເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ຖ້າດີແທ້ ແມ່ນຜູ້ທີ່ມີປະສົບການໃນການເອົາຊະນະບັນຫາທາງຈຳນວນໜຶ່ງ (ເຊັ່ນ: ຄູ່ໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຫຼື ພະນັກງານສຶກສາຜູ້ທີ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມສຳລັບຄູ; ຄູ່ຜູ້ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການປະຕິບັດຮຽນຮ່ວມຢູ່ແລ້ວ ແລະ ອື່ນໆ);
- ປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ມີປະສົບການ ໃນການສົ່ງເສີມ, ການສື່ສານ ແລະ ອື່ນໆ (ເຊັ່ນວ່າ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການສຶກສາ ແລະ ຫຼື ປະເດັນດ້ານຄວາມສະເໝີພາບໃນປະເທດ/ຊຸມຊົນ).

ແມ່ນໃຜເປັນເປົ້າໝາຍຂອງການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ?

ອາດມີຫຼາຍເປົ້າໝາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນສຳລັບການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ເຊິ່ງຂຶ້ນກັບຂະໜາດຂອງບັນຫາທີ່ທ່ານກຳລັງພະຍາຍາມປ່ຽນແປງຢູ່, ເປົ້າໝາຍຂອງການໂຄສະນາສົ່ງເສີມທີ່ທ່ານໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ສະພາບການທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ການເມືອງທີ່ທ່ານຢູ່. ມັນສຳຄັນທີ່ຕ້ອງເປັນສິ່ງທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້. ສະນັ້ນ, ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງຄິດ ບໍ່ສະເພາະແຕ່ວ່າແມ່ນໃຜທີ່ທ່ານຕ້ອງການຊັກຊວນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຈຳເປັນຕ້ອງຄິດກ່ຽວກັບວ່າ ແມ່ນໃຜທີ່ທ່ານ ສາມາດຊັກຊວນໄດ້ໂດຍອີງຕາມຈຸດທີ່ຕັ້ງໃນປະຈຸບັນຂອງທ່ານ, ຄວາມສາມາດ, ທັກສະ, ປະສົບການ, ຫຼັກຖານ ແລະ ອື່ນໆ.

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມທີ່ພະຍາຍາມປ່ຽນແປງການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການ ແລະ ເພື່ອ ຮັບປະກັນວ່າ ຄູ່ໄດ້ຮັບການກະກຽມໂຕສຳລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ອາດມີເປົ້າໝາຍແນໃສ່:

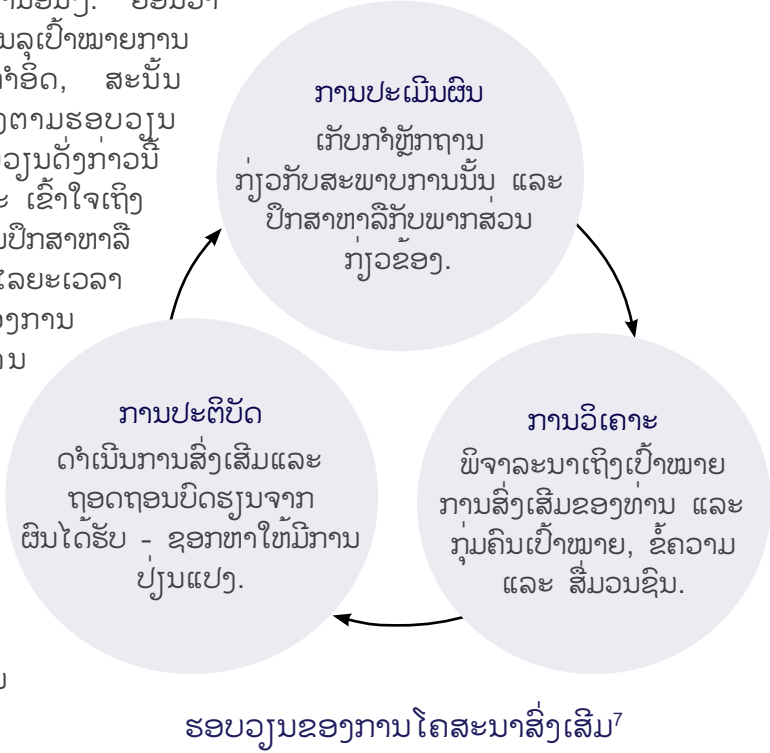
- ພະນັກງານຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຫຼື ອຳນາດການປົກຄອງອື່ນໆ ທີ່ເໝາະສົມໃນການສ້າງນະໂຍບາຍຂັ້ນປະເທດ ແລະ ຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບປະມານສຳລັບການສ້າງຄູ ຫຼື ຫຼັກສູດສ້າງຄູ;
- ພະນັກງານສຶກສາປະຈຳພາກ/ເມືອງ/ທ້ອງຖິ່ນ ຜູ້ທີ່ຕັດສິນກ່ຽວກັບການສ້າງຄູໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງພວກເຂົາ;
- ສະມາຊິກ, ຫົວໜ້າພາກວິຊາຕ່າງໆຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ, ສະມາຊິກຂອງຄະນະກຳມະການພັດທະນາຫຼັກສູດຜູ້ທີ່ສ້າງຫຼັກສູດສ້າງຄູ;
- ຫົວໜ້າສະຖາບັນສ້າງຄູ;
- ຄູ່ໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ;
- ອົງກອນລັດ ຫຼື ອົງກອນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດທີ່ສະໜອງການສ້າງຄູ ຫຼື ສະໜັບສະໜູນການສ້າງຄູ ໂດຍການສະໜອງງົບປະມານ, ວັດຖຸອຸປະກອນ, ຄຳແນະນຳດ້ານວິຊາການ ແລະ ອື່ນໆ;
- ຜູ້ອຳນວຍການ ແລະ ຄູ (ກ) ຜູ້ທີ່ມີພາລະບົດບາດທີ່ມີທ່າແຮງສູງ ໃນການສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາການຮຽນພາກປະຕິບັດ, ຂັ້ນໂຮງຮຽນ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການສ້າງຄູກ່ອນປະ

ຈຳການ (ແລະ ການພັດທະນາວິຊາຊີບໃນຕໍ່ມາ) ແລະ (ຂ) ຜູ້ທີ່ສາມາດຊ່ວຍປັບປຸງຄວາມຕ້ອງການໃນການສ້າງຄູກອນປະຈຳການ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຄູມາສອນໃໝ່ນັ້ນໄດ້ມີການກຽມໂຕມາດີ ເພື່ອເຮັດວຽກໃນໂຮງຮຽນຂອງຕົນ;

- ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໂຮງຮຽນ/ສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານໂຮງຮຽນ (ກ) ຜູ້ທີ່ສາມາດສະໜັບສະໜູນພາກປະຕິບັດຂອງການສ້າງຄູກອນປະຈຳການ ແລະ (ຂ) ຜູ້ທີ່ສາມາດຊ່ວຍປັບປຸງຄວາມຕ້ອງການ ໃນການສ້າງຄູກອນປະຈຳການ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຄູທີ່ມາສອນໃໝ່ນັ້ນໄດ້ມີການກຽມໂຕມາດີ ເພື່ອເຮັດວຽກໃນໂຮງຮຽນຂອງຕົນ;
- ນັກຮຽນຄູ ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຮູ້ເພີ່ມຕື່ມກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບ ແລະ ປະເພດຂອງການສຶກສາທີ່ອາດຈະສາມາດກຽມພວກເຂົາໃຫ້ໄດ້ດີກວ່າເກົ່າ ເພື່ອເຮັດວຽກ (ເພື່ອວ່າ ພວກເຂົາຈະສາມາດສະໜັບສະໜູນ ການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະຕິຮູບການສ້າງຄູ) ແລະ ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ້ານທີ່ເປັນນັກຮຽນຮຸນທຳອິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາໃນທິດທາງທີ່ແຕກຕ່າງ.

ພວກເຮົາຄວນດຳເນີນການໂຄສະນາສິ່ງເສີມຄືແນວໃດ?

ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ ຕ້ອງໄດ້ມີການວາງແຜນ ແລະ ກະກຽມເຊັ່ນດຽວກັນກັບໂຄງການ/ແຜນງານອື່ນໆ. ຍ້ອນວ່າມັນມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ໜ້ອຍທີ່ທ່ານຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍການໂຄສະນາສິ່ງເສີມຂອງທ່ານໃນໄລຍະທຳອິດ, ສະນັ້ນການໂຄສະນາສິ່ງເສີມຈຳເປັນຕ້ອງອີງຕາມຮອບວຽນຂອງການສອງແສງຄືນໃດໜຶ່ງ. ຮອບວຽນດັ່ງກ່າວນີ້ເລີ່ມຈາກການປະເມີນສະພາບການ ແລະ ເຂົ້າໃຈເຖິງບັນຫາ, ການເກັບກຳຂໍ້ກຳຖານ ແລະ ການປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຕໍ່ມາກໍແມ່ນໄລຍະເວລາຂອງການວິເຄາະ ເຊິ່ງເປັນໄລຍະຂອງການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບເປົ້າໝາຍຂອງການສິ່ງເສີມ ກຸ່ມບຸກຄົນເປົ້າໝາຍ, ຂໍ້ຄວາມ, ສົມວນຊົນ, ຂອບເຂດເວລາ ແລະ ອື່ນໆ. ຈາກນັ້ນ ກໍເລີ່ມດຳເນີນວຽກງານສິ່ງເສີມເຊິ່ງທັດຈາກນັ້ນມັນມີຄວາມສຳຄັນທີ່ຕ້ອງຖອດຖອນບົດຮຽນ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ປະເມີນເບິ່ງການປ່ຽນແປງຢູ່ໃນສະພາບການ/ບັນຫານັ້ນກ່ອນຈະກ່າວເຂົ້າສູ່ການວາງແຜນ ແລະ ການປະຕິບັດງານສິ່ງເສີມ ໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

ການປະເມີນສະພາບການ

ປຶ້ມຄູ່ມືນີ້ ຈະບໍ່ໃຫ້ລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບການວິເຄາະສະພາບການ. ເຖິງຢ່າງ ໃດກໍຕາມ, ໃນການປະເມີນສະພາບການສ້າງຄູໃນປະຈຸບັນ ແລະ ຂອບເຂດ ທີ່ຄູໄດ້ຮັບ ການກຽມຄວາມພ້ອມ ສໍາລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ, ມັນມີຄວາມສໍາຄັນ ທີ່ຕ້ອງເກັບກຳ:

- ຂໍ້ມູນດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ ດ້ານປະລິມານ (ເຊັ່ນ: ການສໍາພາດ, ການສົນທະນາກຸ່ມ, ເຄື່ອງມືສຶກສາຄົ້ນຄວ້າແບບມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ນໍາໃຊ້ການສະແດງລະຄອນ, ສິລະປະ, ຮູບພາບ, ແຜນທີ່ ແລະ ອື່ນໆ ແລະ ການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືດ້ານປະລິມານ ເຊັ່ນວ່າ ແບບຟອມຄຳຖາມພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ການສຳຫຼວດສະຖາບັນ);
- ຂໍ້ມູນຈາກທັດສະນະຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຊິ່ງຮວມທັງການອອກສຽງ ຂອງພວກທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກບັນຫານັ້ນ;
- ກໍລະນີສຶກສາ (ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງບັນຫາ, ຕົວຢ່າງຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບ ທີ່ຕ້ອງການ);
- ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມໃນໄລຍະຜ່ານມາ/ໃນປະຈຸບັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປະເດັນຄືກັນ ຫຼື ຄາຍຄືກັນ.

ຄໍາຖາມຕ່າງໆ ທີ່ທ່ານອາດຈະສຶກສາໃນເວລາກະກຽມວຽກງານສົ່ງເສີມຂອງທ່ານ ຍັງຈະແຕກຕ່າງກັນໄປ ເຊິ່ງຂຶ້ນກັບສະພາບການນັ້ນ, ແຕ່ວ່າອາດກວມເອົາຄໍາຖາມ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຄວາມສາມາດຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໄດ້ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ບໍ່ວ່າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງມາດຕະຖານວິຊາຊີບຄູແຫ່ງຊາດ? ນະໂຍບາຍຄູ ແມ່ນຕ້ອງການໃຫ້ຄູສ້າງຄວາມສາມາດສໍາລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຫຼືບໍ່?
- ໃນປະຈຸບັນມີຄູຈັກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຄູກ່ອນປະຈໍາການກ່ຽວກັບທິດສະດີ ແລະ ພາກປະຕິບັດຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ? ໃນປະຈຸບັນ ມີຄູຈັກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກ ອົບຮົມກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໂດຍຜ່ານທາງຫຼັກສູດໃນເວລາປະຈໍາການ?
- ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ນັກຮຽນຄູມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍຄືແນວໃດ (ໃນທາງດ້ານເພດ, ຊົນເຜົ່າ, ຄວາມພິການ ແລະ ອື່ນໆ)?
- ການສ້າງຄູນີ້ ມີລັກສະນະຄືແນວໃດ? ເປັນຫຼັກສູດໄລຍະສັ້ນ ຫຼື ຫຼັກສູດເຕັມໃນມະຫາວິທະຍາໄລ? ເປັນວິຊາບັງຄັບ ຫຼື ວິຊາເລືອກ?
- ການສ້າງຄູ ໃນໂຕຂອງມັນເອງເປັນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມບໍ່? ມັນໄດ້ພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງນັກຮຽນຄູ ແລະ ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ?
- ການຝຶກອົບຮົມໄດ້ດໍາເນີນຢູ່ໃນທ້ອງບັນຍາຍຫຼາຍເທົ່າໃດ ແລະ ມີການປະຕິບັດໂຕຈິງຫຼາຍເທົ່າໃດໃນຂັ້ນໂຮງຮຽນ/ທ້ອງຮຽນ?
- ບັນດາຄູມີຄວາມຮູ້ສຶກຄືແນວໃດກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ? ພວກເຂົາກະຕືລືລົ້ນບໍ່ ຫຼື ມີຄວາມກົດດັນບໍ່ກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາລັງເລໃຈບໍ່ ຫຼື ຕໍ່ຕ້ານຫຼາຍບໍ່?
- ມີຕົວຢ່າງບໍ່ ກ່ຽວກັບຜົນສໍາເລັດຂອງສ້າງຄູໃນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມທີ່ທ່ານສາມາດຖອດຖອນບົດຮຽນໄດ້ ຫຼື ມີຕົວຢ່າງທີ່ເປັນຕົວແບບບໍ່?

- ມີຄູ, ໂຮງຮຽນ ຫຼື ສະຖາບັນໃດບໍ່ ທີ່ພ້ອມສະໜັບສະໜູນການສົ່ງເສີມການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມສຳລັບຄູ ແລະ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນໂຕແບບໃນການລະດົມສົ່ງເສີມ?
- ນັກຮຽນ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຂົາຄິດແນວໃດກ່ຽວກັບຄູ/ ການສິດສອນ ແລະ ມີການ ປ່ຽນແປງຫຍັງແດ່ທີ່ພວກເຂົາຄິດວ່າຕ້ອງການໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໃນທິດທາງທີ່ຄູໄດ້ຮັບການກຽມ ຄວາມພ້ອມກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງນັກຮຽນ?
- ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູໄດ້ຮັບກຽມຄວາມພ້ອມຄືແນວໃດ ແລະ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຄືແນວໃດ ເພື່ອເຮັດວຽກກັບນັກຮຽນຂອງພວກເຂົາແບບຮຽນຮ່ວມ?

ການວິເຄາະ

ໃນໄລຍະນີ້ ແມ່ນໄດ້ມີການຕັດສິນໃຈແລ້ວກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງຂອງການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ. ມັນອາດປະກອບມີຈຸດປະສົງໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ ຫຼື ກຸ່ມຈຸດປະສົງຂະໜາດນ້ອຍ ເພື່ອຊ່ວຍ ໃຫ້ທ່ານສາມາດບັນລຸຈຸດປະສົງລວມຂອງທ່ານ. ໃນເວລາຈັດບຸລິມະສິດຂອງຈຸດປະສົງນັ້ນ, ມັນມີ ຄວາມສຳຄັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາເຖິງທັດສະນະທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຍ້ອນວ່າຄົນ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນອາດມີຄຳຄິດເຫັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນກ່ຽວກັບວ່າການປ່ຽນແປງທີ່ຕ້ອງການນັ້ນມີ ຄວາມຮີບດວນ ຫຼື ຄວາມສຳຄັນຄືແນວໃດ. ໃນຈຸດນີ້ ທ່ານຍັງອາດວາງແຜນດຳເນີນວຽກງານສົ່ງເສີມ ເຊິ່ງເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມ ໂດຍການເຕົ້າໂຮມເອົາປະຊາຊົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນການວາງ ແຜນສົ່ງເສີມ, ທ່ານຈະເພີ່ມຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງຂະບວນການນີ້ ແລະ ສາມາດເຂົ້າເຖິງທັກສະ, ປະສິບການ ແລະ ເວລາຂອງປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ຈະດຳເນີນວຽກງານໂຄສະນາສົ່ງເສີມນັ້ນ.

ການປະຕິບັດ

ຍ້ອນວ່າການປະຕິບັດວຽກງານໂຄສະນາສົ່ງເສີມນັ້ນຈະຂຶ້ນກັບສະພາບການ, ເປົ້າໝາຍ, ທັກສະ/ ປະສິບການຂອງຜູ້ໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ແລະ ອື່ນໆ. ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດອະທິບາຍລະອຽດໃຫ້ ທ່ານໄດ້ກ່ຽວກັບວ່າການດຳເນີນວຽກງານໂຄສະນາສົ່ງເສີມໃດທີ່ທ່ານຕ້ອງປະຕິບັດໃນການສ້າງ ຄູ ແລະ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນປຶ້ມຄູ່ມືການໂຄສະນາສົ່ງເສີມອີກ 4 ເຫຼັ້ມ ຕໍ່ໄປນີ້, ພວກເຮົາໄດ້ໃຫ້ແນວຄວາມຄິດ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຄວາມສົ່ງເສີມທີ່ອາດນຳໃຊ້ໄດ້ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບ ບັນຫາຂອງການສ້າງຄູຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ທ່ານອາດພະຍາຍາມແກ້ໄຂຢູ່. ພວກເຮົາຍັງໄດ້ໃຫ້ແນວຄວາມຄິດ ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງ ທີ່ເກີດຈາກການສົ່ງເສີມທີ່ປະສິບຜົນສຳເລັດນັ້ນວ່າ ເປັນຄືແນວໃດ.

ພວກເຮົາສາມາດສົ່ງຂໍ້ຄວາມເພື່ອການໂຄສະນາສົ່ງເສີມໄດ້ຄືແນວໃດ?

ມັນບໍ່ມີຂອບເຂດ ໃນວິທີທາງທີ່ທ່ານສາມາດສົ່ງຂໍ້ຄວາມ ເພື່ອການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນສຳຄັນທີ່ວ່າ ເຄື່ອງມືທີ່ທ່ານເລືອກນຳໃຊ້ນັ້ນ ແມ່ນເໝາະສົມກັບຂໍ້ຄວາມ ແລະ ກຸ່ມຄົນເປົ້າໝາຍ.

ທ່ານອາດເລືອກ:

- ວິທີພົບກັນເຊິ່ງໜ້າ - ການພົບກັນ, ສຳມະນາ, ກອງປະຊຸມ, ໂທລະສັບ, ການສົນທະນາ ໂຕະມືນ, ການປຸກລະດົມແບບມີການປະສານງານກັນ (ເຊັ່ນວ່າ ການຂຽນຈົດໝາຍ, ການຢ່າງ, ການເດີນຂະບວນທີ່ບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ) ແລະ ອື່ນໆ.
- ສິ່ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມ ຫຼື ສົມວນຊົນ - ໜັງສືພິມ, ວິທະຍຸ, ໂທລະພາບ, ການສະແດງໃນທ້ອງຖິ່ນ, ໃບປິວ, ປົດສະເຕີ້, ວາລະສານ ແລະ ຈົດໝາຍຂ່າວ, ປຶ້ມ ແລະ ຫົວຂໍ້ຕ່າງໆຂອງປຶ້ມ, ເວບໄຊ, ເຄື່ອນຂ່າຍສັງຄົມອອນລາຍ ແລະ ອື່ນໆ.

ທ່ານຍັງຕ້ອງຄິດກ່ຽວກັບ ວິທີທາງທີ່ທ່ານນຳສະເໜີ ຫຼື ເປີດໂຕກ່ຽວກັບວຽກງານໂຄສະນາ ສົ່ງເສີມຂອງທ່ານ. ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມອາດບໍ່ສາມາດເກີດຜົນປະໂຫຍດໄດ້ ຖ້າວ່າຄວາມພະຍາຍາມ ທັງໝົດຂອງທ່ານຫາກເນັ້ນໜັກໃສ່ພຽງແຕ່ການອອກແບບຂໍ້ຄວາມ ແລະ ວັດຖຸອຸປະກອນ ແລະ ຖ້າ ວ່າທ່ານບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງພຽງພໍຕໍ່ກັບ ວິທີທາງທີ່ທ່ານຈະນຳສົ່ງຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ເຂົ້າເຖິງກຸ່ມຄົນເປົ້າ ໝາຍຂອງທ່ານ. ຖ້າວ່າທ່ານຕ້ອງການດຶງດູດຄົນຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນວຽກງານຂອງທ່ານ, ມັນອາດເປັນແນວຄວາມຄິດທີ່ດີ ທີ່ຈະຈັດເຫດການທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈຫຼາຍ ເພື່ອເປີດໂຕຂໍ້ຄວາມສົ່ງ ເສີມຂອງທ່ານຫຼື ແຈກຢາຍວັດຖຸອຸປະກອນຈຳນວນຫຼາຍ ເພື່ອ ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈໃນວຽກງານຂອງທ່ານ ຫຼືວ່າ ມັນອາດມີຄວາມເໝາະສົມທີ່ຈະດຳເນີນວິທີການທີ່ສຸດຂຸມຫຼາຍກວ່າ ແລະ ຕິດຕໍ່ກັບກຸ່ມຄົນເປົ້າໝາຍ ຂອງທ່ານຢ່າງງຽບໆ ແຕ່ໜັກແໜ້ນໂດຍບໍ່ນຳພວກເຂົາໄປສູ່ຈຸດສົນໃຈຂອງມວນຊົນ.

ໃນເວລາສົ່ງຕໍ່ຂໍ້ຄວາມໂຄສະນາສົ່ງເສີມນັ້ນ, ທ່ານອາດອ້າງອີງໃສ່ເອກະສານສາກົນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.ລາຍການເອກະສານສາກົນນັ້ນໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້.

ຫົວຂໍ້	ລັກສະນະສຳຄັນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ
<p>ສົນທິສັນຍາ ຕໍ່ຕ້ານການຈຳແນກໃນການ ສຶກສາ (ປີ 1960) http://portal.unesco.org/en/ev.php-URL_ID=12949&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html</p>	<p>ສົນທິສັນຍານີ້ ກຳນົດຫຼັກການພື້ນຖານຂອງຄວາມ ສະເໝີພາບຂອງໂອກາດທາງການສຶກສາ ເຊິ່ງທາມ ການຈຳແນກໃນການສຶກສາໃນທຸກທິດທາງ ແລະ ກຳນົດວ່າ ຕ້ອງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ທຸກຄົນສາ ມາດເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ.</p>
<p>ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນ ກ່ຽວກັບສິດທິດ້ານເສດ ຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນາທຳ (ປີ 1966). http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/CESCR.aspx</p>	<p>ຂໍ້ຕົກລົງນີ້ ກຳນົດສິດທິຂອງທຸກຄົນໃນການສຶກສາ ໃນມາດຕາ 13 ແລະ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ວ່າ ການສຶກສາ “ຄວນຊ່ວຍທຸກຄົນ ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນສັງຄົມໄດ້ຢ່າງ ອິສະລະ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ”.</p>

<p>ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນ ກ່ຽວກັບສິດທິພົນລະເມືອງ ແລະ ສິດທິການເມືອງ (ປີ 1966) http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/CCPR.aspx</p>	<p>ຂໍ້ກຳນົດນີ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຄົາລົບນັບຖື “ເສລີພາບຂອງ ຜູ້ປົກຄອງ” ເພື່ອຮັບປະກັນ ການສຶກສາສາດສະໜາ ແລະ ສິນທຳ” ສຳລັບລູກຫຼານຂອງພວກເຂົາ “ຕາມຄວາມເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ” ໃນມາດຕາ 18.</p>
<p>ສົນທິສັນຍາສາກົນ ວ່າດ້ວຍການກຳຈັດ ທຸກຮູບແບບຂອງການຈຳແນກເຊື້ອຊາດ (ປີ 1965) http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/CERD.aspx</p>	<p>ມາດຕາ 7 ຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ໄດ້ກຳນົດ ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາ “ມາດຕະການຕ່າງ ໂດຍ ສະເພາະແມ່ນໃນຂົງເຂດຂອງການສິດສອນ, ສຶກສາ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ຂາວສານ” ເພື່ອຕໍ່ຕ້ານ “ອະຄະຕິ ທີ່ນຳໄປສູ່ການຈຳແນກເຊື້ອຊາດ”.</p>
<p>ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍການກຳຈັດທຸກຮູບ ແບບຂອງການຈຳແນກຕໍ່ກັບແມ່ຍິງ (ປີ 1979) http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/CEDAW.aspx</p>	<p>ສົນທິສັນຍານີ້ ຍັງຍືນກ່ຽວກັບສິດສະເໝີພາບຂອງ ຍິງ-ຊາຍ ແລະ ກຳນົດໃຫ້ຮັບຮອງເອົາມາດຕະການຕ່າງໆ ເພື່ອກຳຈັດການຈຳແນກໃນຂົງເຂດຂອງການສຶກສາ ໃນມາດຕາ 10.</p>
<p>ສົນທິສັນຍາ ກ່ຽວກັບຄົນພື້ນເມືອງ ແລະ ຊົນເຜົ່າໃນປະເທດເອກະລາດ (ປີ 1989) http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=1000:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C169</p>	<p>ສົນທິສັນຍານີ້ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຮັບປະກັນດ້ານການມີສ່ວນ ຮ່ວມຂອງຄົນພື້ນເມືອງ ແລະ ຄົນຊົນເຜົ່າໃນການ ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາແຜນງານການ ສຶກສາໃນມາດຕາ 27 ແລະ ເດັກທີ່ຂຶ້ນກັບຊຸມຊົນ ເຫຼົ່ານີ້ “ຖືກສອນໃຫ້ອ່ານ ແລະ ຊຽນເປັນພາສາ ພື້ນເມືອງຂອງພວກເຂົາເອງ” ໃນມາດຕາ 28.</p>
<p>ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ (ປີ 1989) http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/CRC.aspx</p>	<p>ສົນທິສັນຍານີ້ ຍັງຍືນ ສິດທິຂອງເດັກທຸກຄົນໃນການ ສຶກສາໃນມາດຕາ 28 ແລະ ໄດ້ກຳນົດໄວວາ “ຜົນປະໂຫຍດດີສຸດຂອງເດັກຈະຕ້ອງເປັນ ຂໍ້ພິຈາລະນາສຳຄັນ” ໃນທຸກການກະທຳ.</p>

<p>ສົນທິສັນຍາສາກົນ ວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງສິດທິຂອງແຮງງານອົບພະຍົກທຸກຄົນ ແລະ ສະມາຊິກຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ (ປີ 1990) http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/CMW.aspx</p>	<p>ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຍັງຢືນສົດທິຂອງເດັກທຸກຄົນທີ່ຂຶ້ນກັບແຮງງານອົບພະຍົກໃຫ້ມີການສຶກສາ “ປົນພົ້ນຖານຂອງ ການປະຕິບັດທີ່ເທົ່າທຽມກັນກັບຄົນສັນຊາດຂອງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນ ”ໃນມາດຕາ 30 ແລະ ຍັງໄດ້ຮຽກຮອງໃຫ້ການສຶກສາຂອງພວກເຂົານັ້ນ ດຳເນີນເປັນ “ພາສາແມ່” ຂອງເດັກໃນມາດຕາ 45.</p>
<p>ສົນທິສັນຍາ ກ່ຽວກັບການຫ້າມ ແລະ ການດຳເນີນການທັນທີ ເພື່ອກຳຈັດຮູບແບບຮາຍແຮງທີ່ສຸດຂອງແຮງງານເດັກ (ປີ 1999) http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO:12100:P12100_ILO_CODE:C182</p>	<p>ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີມາດຕະການຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານທີ່ທົ່ວເຖິງ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາສຳລັບ ເດັກທຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ນຳອອກມາຈາກຮູບແບບຮາຍແຮງທີ່ສຸດ ຂອງແຮງງານເດັກໃນມາດຕາ 7.</p>
<p>ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍຄົນພິການ (ປີ 2006) http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/CRPD/Pages/ConventionRightsPersonsWithDisabilities.aspx</p>	<p>ມາດຕາ 24 ຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຍັງຢືນສົດທິຂອງຄົນພິການ ຕໍ່ການສຶກສາ, ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຮັບປະກັນໃຫ້ມີລະບົບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.</p>

ຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າງານໂຄສະນາສົ່ງເສີມນັ້ນມີຜົນກະທົບດ້ານບວກ

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບວຽກງານຂອງໂຄງການ/ແຜນງານຕ່າງໆ, ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ວ່າ ທ່ານບັນລຸຜົນໄດ້ຮັບບໍ່ ຈາກວຽກງານໂຄສະນາສົ່ງເສີມຂອງທ່ານ. ສະນັ້ນ, ໃນເວລາວາງແຜນວຽກງານໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ແລະ ໃນເວລາກຳນົດເປົ້າໝາຍ, ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງພິຈາລະນາວ່າ ແມ່ນຕົວບົ່ງຊີ້ໃດທີ່ທ່ານຈະກຳນົດຂຶ້ນມາເພື່ອວັດແທກຂະບວນການຂອງໂຄສະນາການສົ່ງເສີມ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບ, ແລະ ເຮັດແນວໃດເພື່ອວັດແທກມັນ. ຂະບວນການຂອງການກຳນົດ ແລະ ການວັດແທກຕົວບົ່ງຊີ້ນີ້ຍັງຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດໃນລັກສະນະທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ.

ຕົວບົ່ງຊີ້ຂອງຂະບວນການໂຄສະນາສົ່ງເສີມນັ້ນ ຍັງອາດຊ່ວຍທ່ານ ເພື່ອວັດແທກ ເຊັ່ນວ່າ ໄດ້ແຈກຢາຍໃບປິວໄປເທົ່າໃດແລ້ວ, ມີຈັກຄົນທີ່ ພັງການລິນທະນາ ທີ່ອອກອາກາດທາງວິທະຍຸ, ໄດ້ມີການຈັດກອງປະຊຸມ ຫຼື ການເຈລະຈາ ທີ່ໄດ້ສະເໜີມານັ້ນ ຫຼືບໍ່ ແລະ ມີໃຜແດ່ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມ.

ຕົວບົ່ງຊີ້ເຖິງຜົນໄດ້ຮັບຈາກການໂຄສະນາສິ່ງເສີມນັ້ນ ອາດຊ່ວຍວັດແທກການປ່ຽນແປງ ໃນທາງດ້ານພຶດຕິກຳ ຫຼື ການປະຕິບັດໃນກຸ່ມຄົນເປົ້າໝາຍ (ຜ່ານທາງແບບຟອມສອບຖາມ ໃນດ້ານປະລິມານ, ຫຼື ຜ່ານການສິນທະນາກຸ່ມ ຫຼື ການສຳພາດ ໃນທາງດ້ານຄຸນນະພາບ). ຜົນໄດ້ຮັບນີ້ ຍັງສາມາດວັດແທກໄດ້ ໂດຍຜ່ານການຕິດຕາມພຶດຕິກຳຂອງກຸ່ມຄົນເປົ້າໝາຍ ໂດຍນຳໃຊ້ກົນໄກ ຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ (ເຊັ່ນວ່າ ການທົບທວນບົດບັນທຶກຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ເພື່ອເບິ່ງວ່າມີປະເດັນ ໃດໜຶ່ງຫຼືບໍ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາຮຽນຮວມທີ່ພະນັກງານຂອງກະຊວງກຳລັງຍົກຂຶ້ນມາສິນທະນາ, ພວກເຂົາສິນທະນາກັນຖືຫຼາຍເທົ່າໃດ ແລະ ກ່ຽວກັບຫຍັງ).

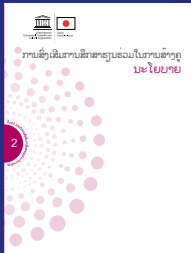
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນສຳຄັນທີ່ຕ້ອງຈົດຈຳໄວ້ວ່າ ມັນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ ເກີດມີການປ່ຽນແປງຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອສິ່ງເສີມສະເພາະເຈາະຈົງພຽງຄັ້ງດຽວ ການປ່ຽນແປງມີຄວາມ ເປັນໄປໄດ້ສູງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ຈາກຜົນໄດ້ຮັບຂອງຂໍ້ຄວາມຈຳນວນຫຼາຍໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ ແລະຈາກ ຫຼາຍວຽກງານສິ່ງເສີມທີ່ແຕກຕ່າງກັນແທນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນທັນທີຈາກຜົນໄດ້ຮັບຂອງວຽກງານສິ່ງເສີມພຽງ ຄັ້ງດຽວ. ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເປັນບັນຫາທຳທາຍໃນການກຳນົດຕົວບົ່ງຊີ້ຜົນໄດ້ຮັບສຳລັບວຽກງານສິ່ງເສີມ ຂອງທານ ເຊິ່ງຈະສ້າງຜົນໄດ້ຮັບຈາກຄວາມພະຍາຍາມຂອງທານໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ການສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນການສ້າງຄູ ເປັນຊຸດປຶ້ມຄູ່ມືໃນຈຳນວນທັງໝົດ 5 ເຫຼັ້ມ

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມທີ 1: ພາກສະເໜີ

ຢູ່ພາກສະເໜີນີ້ໄດ້ອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງບັນດາປຶ້ມຄູ່ມື ແລະ ປະຫວັດຄວາມເປັນມາຂອງປຶ້ມຄູ່ມືດັ່ງກ່າວ. ນອກນັ້ນ ຍັງໄດ້ນຳສະເໜີ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຂອງຄູ ແລະ ການແກ້ໄຂວຽກງານໂຄສະນາສົ່ງເສີມໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ໃຜທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້ ແລະ ຈະເຮັດດ້ວຍວິທີໃດ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ຢູ່ໃນພາກສະເໜີນີ້ ຍັງໄດ້ສະໜອງເນື້ອໃນສະຫຼຸບຫຍໍ້ ຂອງບັນດາປຶ້ມຄູ່ມື ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ, ຫຼັກສູດ, ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການສິດສອນຕ່າງໆພອມນຳ.

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມທີ 2: ນະໂຍບາຍ

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມນີ້ໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ບັນຫາທ້າທາຍ ແລະ ອຸປະສັກຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ໃນນະໂຍບາຍການສ້າງຄູ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຍັງໄດ້ສະໜອງຍຸດທະສາດ ແລະ ວິທີແກ້ໄຂໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນສ້າງຄູ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາໃນການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ແລະ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມຍືດຍຸນ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

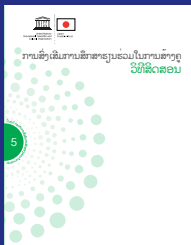
ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມທີ 3: ຫຼັກສູດ

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມນີ້ ແມ່ນເນັ້ນໜັກໃສ່ບັນຫາທ້າທາຍ ແລະ ອຸປະສັກຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ໃນຫຼັກສູດການສ້າງຄູກອນປະຈຳການ ແລະ ຍັງໄດ້ສະໜອງຍຸດທະສາດ ແລະ ວິທີແກ້ໄຂໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນສ້າງຄູ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາໃນການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ແລະ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມຍືດຍຸນ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫຼັກສູດໃນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມທີ 4: ວັດຖຸອຸປະກອນ

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມນີ້ ໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ບັນຫາທ້າທາຍ ແລະ ອຸປະສັກທີ່ມີຢູ່ໃນອຸປະກອນການຮຽນ/ການສອນທຳໂຊໃນການສ້າງຄູ. ນອກນັ້ນ ກໍຍັງໄດ້ສະໜອງຍຸດທະສາດ ແລະ ວິທີແກ້ໄຂໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນສ້າງຄູ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆ ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການສຶກສາໃນການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ແລະ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມຍືດຍຸນ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາວັດຖຸອຸປະກອນການຮຽນ/ການສອນ ສຳລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມທີ 5: ວິທີສິດສອນ

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມນີ້ ໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ບັນຫາທ້າທາຍ ແລະ ອຸປະສັກທີ່ມີຢູ່ໃນວິທີສິດສອນທີ່ນຳໃຊ້ຢູ່ບັນດາສະຖາບັນສ້າງຄູ. ພ້ອມນີ້ ຍັງໄດ້ສະໜອງຍຸດທະສາດ ແລະ ວິທີແກ້ໄຂໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນສ້າງຄູ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາໃນການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ແລະ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມຍືດຍຸນ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີສິດສອນ ສຳລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

